

نشریه کانون فرهنگی
ایرانیان کارولینای شمالی

پیوند

Peyvand

نوروز ۱۴۰۰

لحظه تحویل سال:

ساعت ۱۳ و ۷ دقیقه و ۲۸ ثانیه، روز شنبه ۳۰ اسفندماه ۱۳۹۹ هجری شمسی (ایران)
Saturday, March 20th 2021, 5:37:28 am (EST)

PEYVAND

No. 96 Spring 2021

Iranian Cultural Society of North Carolina (ICSNC)

A nonprofit, nonreligious, nonpolitical corporation
Established in 1987, Raleigh, NC

Circulation: 750

Board of Directors:

Maria Ahmadi Thoenen, Ramin Karimpour, Hamed Afshari,
Nazi Ahmadi Kite, Forooz Salim, Kazem Yahyapour, Mahdi
Fahim, Mehdi Emamian, Mohamad Aghajani Memar

Editor-in-Chief: Shahla Bagheri, MD

Graphic Artist: Masoome Haghani

Advertising: Maria Ahmadi Thoenen

Copy editors: Dr Laya Shamgah, M. Memar

Proofreader: Nazi Ahmadi Kite

Distribution: Maria Ahmadi Thoenen

Peyvand reserves the right to edit all materials at its sole discretion. The contributors will be deemed to have given consented license for the reproduction and publication of their submissions to Peyvand or ICSNC website.

Cover: Hasht-Behesht Garden / Isfahan. Photographer: Masoome Haghani

Peyvand is a publication of ICSNC. Its goal is to enhance Persian culture, language and ancient customs.

Financial support is provided by ICSNC, advertisements and private donations.

Address: PO Box 99049, Raleigh, NC 26624

Email: ICSNC@ics-nc.org

Website: www.icsnc.org

Change of mailing address and email: 919-946-9991

سالی که به پایان می‌رسد، خود پر حادثه‌ترین سال قرن است. سالی که گذشت مانند هیچ سال دیگری نبود. اما نوروز، چون همیشه، بر چهره‌ها امید می‌پاشد و بر جان‌ها زندگی می‌بخشد. کتاب زندگی را ورق می‌زند و سالی نو را آغاز می‌کند.

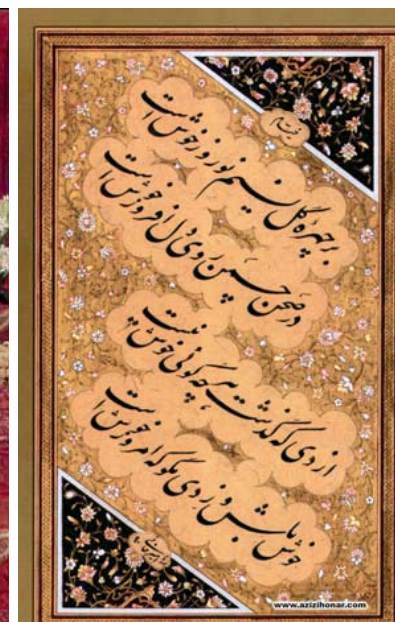
آغاز داستانی نو، از جنس عشق و شور و انسانیت، در کتاب زندگی همه ایرانیان و جهانیان آرزومندیم. سال ۱۴۰۰ مبارک.

نوروز، نماد جاودان نوشتن است

تجدید جوانی جهان کهن ست

زین همه خوب تر که هر نوشتنش

یادآور نام پاک ایران من است

FARA REAL ESTATE TEAM

fm

FONVILLE MORISEY
A LONG & FOSTER COMPANY

MULTIPLE LISTING SERVICE

MLS

Fara Pourshariati

Broker/ Realtor

Real Estate Specialist

Contact: #(919)214-0859

Fara@fmrealty.com

***Trust *Dedication *Expertise**

فرازه پورشریعتی

**متخصص خرید، فروش، اجاره و سرمایه گذاری
در املاک مسکونی و تجاری. همراه شما در تمام مراحل!**

"Representing People Not Property"

. " Fara is an exceptional agent. She went beyond the call of duty to manage the entire process for overseeing the upgrades that were needed to make our house presentable and put it on the market. We highly recommend Fara to anyone looking to buy or sell their house. " -- Afshin S.

. " Fara is a top notch professional who offers white glove service. As a buyer from NYC, all details were handled perfectly and timely. I was able to find a home, purchase and close all within a 2 weeks period. She looked after everything on my behalf and recommended excellent referrals from Inspections to lawn keeping. A+++ experience. She provides expertise as an agent and is a pleasure to work with." -- Alice Z

. " Fara is an excellent, professional, and courteous agent. She was always available for showing, following up, and answering questions. She has a kind, fun and positive personality which makes working with her enjoyable. I highly recommend her. " -- Hamed Z.

معرفی پایه گذاران کانون

ماریا تونن

Maria Thoenen, President of Iranian Cultural Society of North Carolina

در شماره گذشته پیوند من افتخار داشتیم که شما را با گروهی از اعضای پرکار جامعه ایرانی، که سالها برای ایجاد یک مرکز فرهنگی استوار و ماندگار تلاش کرده اند، آشنا کنم. این روش را در این شماره هم ادامه میدهم. برای این افراد، هماهنگی اعضای جامعه ایرانیان کارولینای شمالی در حمایت از یکدیگر و نگهداری از سنت های شگفت انگیز فرهنگی ما بسیار مهم است.

In the last issue of Peyvand, it was my pleasure to recognize in an article several members of our Persian community that have invested years of effort to build a strong, enduring Iranian Cultural Society. This tradition continues with the current issue. These individuals all attest to the importance of creating and supporting an institution that brings North Carolina's Iranian neighbors together, to encourage each other and to promote our wonderful cultural traditions.

محمود ریاحی

Our electrical engineer in charge of renovating the cultural center is Mr. Mahmoud Riahi. He is a graduate of Khaje Nasir Toosi University in Tehran. Mr. Riahi moved to Raleigh in 2016 with his wife Giti Rakhsha (also an electrical engineer and graduate of Khaje Nasir Toosi University) along with their children Maryam and Mohammad.

While working as an electrical engineer, Mr. Riahi earned his P.E. (Professional Engineer) license in 2018. Mr Riahi and family were introduced to ICSNC through his sister in law, Minoo Rakhsha (previous ICSNC treasurer) and along with his family joined Kanoon's membership.

In his words:

“Passion for Persian culture is the reason why I joined this exciting project; with the hope of creating a place for preservation and enhancing Iranian American community's continued connection with the Persian culture, music, literature and language.”

محمود ریاحی و همسر ایشان

آقای محمود ریاحی مسئول طراحی نقشه امور برقی ساختمان مرکز فرهنگی میباشد. ایشان فارغ التحصیل در رشته مهندسی برق از دانشگاه خواجه نصیرالدین طوسی تهران هستند. در سال ۲۰۱۶ آقای ریاحی و همسرشان گیتی رخشا که ایشان هم فارغ التحصیل رشته مهندسی برق از همان دانشگاه میباشند، به همراهی دخترشان مریم و پسرشان محمد به شهر رالی مهاجرت کردند. همزمان با مشغولیت کاری در سال ۲۰۱۸، آقای ریاحی موفق به دریافت جواز نظام مهندسی شدند. آقای ریاحی توسط خواهر خانمشان، مینو رخشا (خزانه دار سابق کانون) با کانون فرهنگی آشنا و عضو کانون شدند. به گفته ایشان: ملحق شدن به پروژه مرکز فرهنگی و کمک به ایجاد مکانی برای ایرانیان جهت نگهداری و پیشرفت فرهنگ، موزیک، زبان، هنر و ادبیات فارسی، نشان دهنده علاقه شدید من به فرهنگ ایران میباشد.

فریبا بطحایی

Fariba Bathaee moved to Raleigh in 1979 to attend high school. Due to the hostage crisis and the Iran/Iraq war she was not able to see her family for 5 long years. Raleigh was a different place back then, a small city with very few Iranians residing in it. When Kanoon was established, it was a blessing for Fariba as it provided a home away from home for her. Years later when her parents moved to Raleigh, they were not lonely. They had a huge support system in the form of Kanoon. Kanoon provided so many activities for all age groups such as Chaharshanbeh Soori events, Norooz parties, Sizdahbedar picnics, concerts, international festival, etc. Fariba and her family attended and volunteered in almost all of them and were grateful to all the organizers and volunteers for keeping the Persian culture alive.

Fariba attended NCSU where she received both her BS and master's degrees in mechanical engineering. She married Farzin Bathaee in 1989. Farzin obtained his BS and MS degrees in computer science. When Farzin and Fariba's son, Dilan turned 5, it was a blessing that Kanoon had established a Farsi school. It was NOT easy dragging Dilan to school on weekends, but the hard work paid off. Not only Dilan found a lot of good friends in the Farsi school, but he learned to read and write Farsi. Many families may not realize it but if they were to think about where they met their dearest friends, they would remember that they met them at a Kanoon function.

Fariba is currently a principal software test engineer at SAS and Farzin is a senior software developer at Deutsche Bank. Fariba wishes that her mother Farideh Manoochchery (Jabbarzadegan) were alive today to see that finally Kanoon has a home.

فریبا در سال ۱۹۷۹ برای ادامه تحصیلاتش در دبیرستان به رالی نقل مکان نمود. به دلیل بحران گروگانگیری و جنگ ایران و عراق وی به مدت ۵ سال نتوانست خانواده خود را ببیند. رالی در آن دوره، شهر کوچکی بود و فقط تعداد کمی ایرانی در آنجا اقامت داشتند. تاسیس کانون، برای فریبا نعمتی بود و او این مرکز فرهنگی را خانه دومی پس از خانه دوردستش در ایران به شمار می آورد. سالها بعد، وقتی پدر و مادرش به رالی آمدند، تنها نبودند. آنها یک سیستم پشتیبانی قوی به نام کانون داشتند. کانون فعالیت های بسیاری را برای همه گروه های سنی از جمله برنامه های چهارشنبه سوری، مهمانی های نوروز پیک نیک های سیزده بدر، کنسرت ها، جشنواره بین المللی و غیره برای ایرانیان فراهم کرد. فریبا و خانواده اش تقریباً در همه این برنامه ها شرکت می کردند و داوطلب می شدند و از صمیم قلب از همه برگزارکنندگان و داوطلبان این مرکز برای زنده نگه داشتن فرهنگ پارسی سپاسگزار بودند.

فریبا تحصیلاتش را در NCSU ادامه داد و مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد خود را در رشته مهندسی مکانیک از این دانشگاه دریافت نمود. وی در سال ۱۹۸۹ با فرزین بطحایی ازدواج کرد. فرزین هم مدرک BS و MS خود را در علوم کامپیوتر اخذ نمود. وقتی پسر فریبا و فرزین، دیلان، ۵ ساله شد وجود مدرسه فارسی در کانون نعمتی بود. بردن دیلان به مدرسه در آخر هفته کار آسانی نبود، اما سخت کوشی پدر و مادر نتیجه مفیدی داشت. نه تنها دیلان تعداد زیادی دوستان خوب در مدرسه فارسی پیدا کرد، بلکه خواندن و نوشتن فارسی را هم آموخت. ممکن است بسیاری از خانواده ها اهمیت این موضوع را خوب درک نکنند اما اگر عمیقاً به این مسئله بیاورند که در کجا عزیزترین دوستانشان را ملاقات نموده اند، به یاد می آورند که این آشنایی و دوستی را مدیون یکی از برنامه های کانون می باشند.

فریبا در حال حاضر مهندس عمده تست نرم افزار در شرکت SAS و فرزین توسعه دهنده ارشد نرم افزار دردوپیچ بانک می باشند. فریبا آرزو می کند مادرش فریده منوچهری (جبارزادگان) امروز زنده بود تا ببیند که سرانجام کانون صاحب خانه خودش شده است.

Image: <https://testmaxprep.com>

نازی احمدی کایت

Nazi Ahmadi Kite moved to the Triangle area in 1982 and is currently living in Cary with her husband Gary Kite. Currently she works as a Senior Project Manager at a networking company in RTP. Nazi considers her proudest achievement to be one of the original co-founders of The Iranian Cultural Society of North Carolina (ICSNC). Since 1986, Nazi has served on the ICSNC board of directors for nearly 20 years, including 8 years as the President of the Board. She is currently a member of the board of directors, serving as the Secretary of the organization.

Nazi has volunteered in all the ICSNC's committees, programs, and events, as a chair or contributing member, helping ICSNC with its mission to serve the Iranian community and showcase the Iranian culture in North Carolina. Since the conception of ICSNC, purchasing a building to host its events and having a home to call our own, has been a dream of hers. In 2020, with the leadership of Mr. Kazem Yahyapour and help of many dedicated individuals this dream began to take shape. Like many other people who got involved and contributed their ideas, time and talent, Nazi felt the responsibility to assist and move this momentum further. She joined the Cultural Center Committee and helped in multiple areas of necessity such as Project Management, Documentation, Communication, Fundraising, Financial recordings and Marketing. Nazi and her husband Gary also made financial contributions towards the purchase of the building. Now that the Cultural Center is purchased and is under renovation, Nazi feels an even greater responsibility to support the ICSNC organization to complete the building renovation so cultural activities such as Persian School and cultural programs and events can be held in it. In her words "I owe this work to myself, to my community as well as to the next generation".

نازی احمدی کایت و همسر ایشان

نازی احمدی کایت در سال ۱۳۸۲ به منطقه RTP نقل مکان نمود و اکنون با همسرش گری کایت در کری زندگی می کند. در حال حاضر او مدیر ارشد پروژه در یک شرکت شبکه ارتباطی در RTP می باشد.

یکی از افتخارآمیزترین موفقیت‌های زندگی نازی این می باشد که او یکی از بنیانگذاران اصلی کانون فرهنگی ایرانی کارولینای شمالی (ICSNC) است. از سال ۱۹۸۶ نازی نزدیک به ۲۰ سال در هیئت مدیره این سازمان کار کرده، از جمله ۸ سال رئیس هیئت مدیره بوده است. او در حال حاضر به عنوان دبیر سازمان خدمت می کند.

نازی داوطلبانه در تمام کمیته ها، برنامه ها و رویدادهای ICSNC، به عنوان رئیس یا عضو همکار، به این سازمان در مأموریت خود برای خدمت به جامعه ایرانی و نمایش فرهنگ ایرانی در کارولینای شمالی کمک کرده است.

از زمان تاسیس ICSNC، خرید یک ساختمان برای برگزاری رویدادهای ایرانی و داشتن مکانی که آن را خانه خودمان بخوانیم، از آرزوهای نازی بوده است. در سال ۲۰۲۰، با مدیریت آقای کاظم یحیی پور و کمک بسیاری از افراد فداکار و خیرخواه، این رویا شکل گرفت. مانند داوطلبان دیگری که ایده ها، وقت و استعداد خود را در زمینه های مختلف برای تحقق به این امر هدیه می کنند، نازی مسئولیت کمک به این جنبش را بیشتر احساس کرد و در زمینه های مختلف مانند مدیریت و اسناد پروژه، ارتباطات، جمع آوری کمک مالی، ضبط های مالی و بازاریابی با اعضای مرکز فرهنگی همکاری نمود. نازی و گری کایت همچنین با مدد مالی به خرید این ساختمان کمک کرده اند. اکنون که این ساختمان خریداری شده و در دست بازسازی است، او حتی مسئولیت بیشتری را در حمایت از سازمان ICSNC برای پایان کار بازسازی ساختمان احساس می کند تا بزودی فعالیت های فرهنگی مانند مدرسه فارسی و جشن های مختلف در آن برگزار شود.

به گفته وی «من این کار را مدیون خودم، جامعه ایرانی و همچنین نسل بعدی هستم».

زیاده طلبی عمر کم

وحید پویا

Vahid Pouya, a mechanical engineer at Custom Air Conditioning, is a contractor of HVAC systems in the Triangle area. He immigrated to the US in 2012 with his wife, Simin Pouya, and their son Radin. Vahid got his engineering degree from Tabriz University, and his master's from the Isfahan University of Technology. He is a licensed Professional Engineer in North Carolina with more than two decades of professional experience.

Vahid has joined forces with the other volunteers of the engineering team, redesigning ICSNC's new building to support the Iranian American Cultural Center. Vahid's responsibilities include overseeing mechanical and plumbing systems and infrastructure of the redesigned building.

وحید پویا، مهندس مکانیک با تخصص در تهویه مطبوع و سیستمهای HVAC است. وی در سال ۲۰۱۲ به همراهی خانواده خود، سیمین پویا و پسرشان رادین به آمریکا مهاجرت کرد. وحید دارای مدرک مهندسی از دانشگاه تبریز و فوق لیسانس از دانشگاه صنعتی اصفهان و بیش از بیست سال تجربه کار در این رشته می باشد. وحید جهت پشتیبانی از جامعه ایرانی، به تیم داوطلبان مهندسی مرکز فرهنگی ملحق شد و مسئولیت کارهای مکانیکی و لوله کشی ساختمان را بر عهده گرفت.

فروز سلیم

Ms. Forooz Salim moved to Raleigh 32 years ago, from Shahreza, located 80 kilometers in the south of the city of Isfahan; and like so many of us leaving behind in Iran, everyone and everything that she loved. Adjusting to a new home and a different way of life proved to be difficult. Fortunately, Forooz and her husband Ali Mahmoudi became involved with the Iranian Cultural Society and found solace and friendship among the members of the Iranian community. Their son Sassan attended the Persian School. This opened yet another door for them to make more valuable connections and long-term relationships.

Forooz has been serving on the board of ICSNC for 5 years. She has dedicated significant amount of her time and energy to the organization, volunteering at many committees such as Norooz, Yalda, and Sadeh as a member or a chairperson.

Forooz has joined the Iranian American Cultural Center Fundraising and Marketing team to support creating a home where our children can learn about the Persian language and culture, where we can meet and celebrate our joyous holidays, and a place we can come together to enjoy friendships, harmony and togetherness.

خانم فروز سلیم ۳۲ سال پیش از شهرضا در استان اصفهان (۸۰ کیلومتری جنوب شهر اصفهان) به رالی نقل مکان کرد و مانند بسیاری ازما ایرانیان، عزیزان و همه چیزهایی را که در ایران دوست داشت پشت سر گذاشت. خو گرفتن به سرزمین جدید و فرهنگ بیگانه، برایش بسیار دشوار بود. خوشبختانه فروز و همسرش علی محمودی با پیوستن به انجمن فرهنگی ایرانیان موفق به آشنایی با افراد زیادی شدند و ورود پسرشان ساسان به مدرسه فارسی کانون، دردیگری را برای دوستی های جدید باز نمود. فروز بمدت ۵ سال در هیئت مدیره ICSNC خدمت کرده است. او وقت و انرژی فراوانی را در خدمت به کمیته های مختلف مانند نوروز، یلدا و سده بعنوان عضو ویا رئیس کمیته صرف نموده است.

فروز به تیم کمکهای مالی و بازاریابی Fundraising and Marketing مرکز فرهنگی ایرانیان پیوسته است زیرا که او ایجاد مرکزی برای آموزش زبان و فرهنگ فارسی، حفظ سنتهای ملی با جشن گرفتن و یادآوری این رسوم، و اتحاد و دوستی بین هموطنان را بسیار مهم می داند.

Minoo Rakhsha, CPA

Certified Public Accountant
The Support You Deserve

8801 Fast Park Drive, Suite 301
Raleigh, NC 27617
P. O. Box 91193
Raleigh, NC 27675
Cell: 336-577-2857
Tel: 919-946-7100
minoorakhsha@yahoo.com
www.minoorakhshaCPA.com

Helping you make good decisions

Faye Kamrani

REAL ESTATE BROKER

919.619.3609

fkamrani@fmrealty.com

FONVILLE MORISEY
A LONG & FOSTER COMPANY

WWW.LIVEINTRIANGE.COM

Working with Faye was an incredible experience!

– Alex Della- Penna

Faye was knowledgeable, helpful, efficient and instrumental in expediting the process of both buying and sell my home. Working with Faye was a pleasure. She sold my home quickly and efficiently, and found the perfect new home for me all within a few months. Everything went smoothly, and above all, there were no surprises!

– Rhonda Mitch

Tehran Kabob Catering

Call Mina Mahmoodi at (984) 789-8895

مینا محمودی با ۲۵ سال تجربه کار در بهترین رستوران ها و هتل هیلتون تهران، با انواع غذاهای ایرانی و فرنگی برای انجام کترینگ، آماده قبول سفارشات شما می باشد. به کانال تلگرام ما پیوندید. تلفن ۹۸۴۷۸۹۸۸۹۵، تهران کباب.

نامه سردبیر

دکتر شهلا باقری

دکتر شهلا باقری فارغ التحصیل دانشکده پزشکی دانشگاه تهران می باشد و تخصص خود را در رشته روانپزشکی از نیویورک میرکال کالج افز نموده است. در حال حاضر، شهلا در شهر رالی به درمان کودکان، نوجوانان، و بالغین ادامه می دهد. شهلا به نویسندگی و روزنامه نگاری علاقه بسیار دارد و از چندین سال پیش سردبیری نشریه کانون را به عهده گرفته است.

داشتند، اکنون برای مایه کوبی در صف ایستاده اند. آینده هنوز مبهم است. اما انسان در طول قرن ها ثابت کرده که طبیعتش برای ادامه زندگی انعطاف ناپذیر است. اکنون ما ارج و قدر زندگی قبل از «همه گیری» را بیشتر درک و آرزو می کنیم دوباره به آن بازگردیم و بیشتر سپاسگزار آن باشیم. این بحران نشان داد که انسان هنوز نیازمند جامعه و زیست جمعی است و روان ما چقدر به پشتیبانی، حمایت و همبستگی با دوستان و آشنایان برای ادامه حیاتی شیرین نیاز دارد. به گفته فروغ:

گر چه پایان راه ناپیداست
که همین دوست داشتن زیباست

آری، آغاز دوست داشتن است
من به پایان دگر نیندیشم

این روزها، نزدیک یک سال از شروع محدودیت های ناشی از گسترش ویروس کرونا می گذرد. زمانی که این «همه گیری» آغاز شد، تصور نمی کردیم که زندگی منزوی ما بیش از چند هفته طول بکشد و هرگز گمان نمی بردیم بتوانیم یک سال این روش را ادامه دهیم، ولی روزهای عمر می گذرند و ما زندگی آرام و کم هیجان خود را دنبال می کنیم، اوقات خود را بیشتر در خانه صرف می کنیم، با استفاده از زوم، فیس بوک و سایر راه های ارتباط الکترونیکی با دوستان و وابستگان تماس میگیریم واز وجود این اختراعات بسیار سپاسگزاریم. این زمان و این پاندمی بخشی از تاریخ خواهد شد و نوه های ما از ساعت های پیاپی که به اجبار در خانه کارتون تماشا می کردند با فرزندان خود صحبت خواهند کرد. بسیاری از افرادی که در مورد واکسن هائی که به سرعت تولید شده اند تردید

میراث فرهنگی یونسکو

میراث جهانی یونسکو نام عهدنامه ای بین المللی است که در تاریخ ۱۶ نوامبر ۱۹۷۲ میلادی به تصویب کنفرانس عمومی یونسکو رسید. موضوع آن حفظ آثار تاریخی، طبیعی و فرهنگی بشر است که اهمیت جهانی دارند و متعلق به تمام انسانها، فارغ از نژاد، مذهب و ملیت خاص، میباشند. بر پایه این پیمان کشورهای عضو یونسکو، میتوانند آثار تاریخی، طبیعی و فرهنگی کشور خود را به عنوان میراث جهانی نامزد کنند. حفاظت از این آثار پس از تصویب و ثبت آنها در عین باقی ماندن در حیطه حاکمیت کشور مربوطه، به عهده تمام کشورهای عضو خواهد بود.

در کتاب الکترونیکی «صد جائی که در ایران باید دید» به تالیف و جمع آوری کورش مقصودی از صد مکان زیبا، تاریخی و یا طبیعی در ایران، که بسیاری از آنها در میراث فرهنگی یونسکو ثبت شده اند ویا کاندید ثبت می باشند، یاد میشود. ما در این شماره یکی از این ۱۰۰ مکان را به نام «باغ ایرانی» انتخاب نموده در صفحات ۱۴ و ۱۵ به خوانندگان گرامی پیوند تقدیم می کنیم.

آشنایی با بهره‌های جدید

هیئت مدیره کانون

نویسنده: دکتر شهلا باقری

محمد آقاجانی معمار

عضو جدید هیئت مدیره کانون، متولد تهران در سال ۱۳۳۷ می‌باشد. وی پس از اتمام دبیرستان در مدرسه‌های علوی و دکتر هشترودی، وارد دانشگاه تهران شد و آموزش خود را در رشته ادبیات و فلسفه به پایان رساند. سپس به دلیل علاقه فراوان به فعالیتهای فرهنگی، در سال ۱۳۵۸ وارد تلویزیون شد و ابتدا در دفتر تامین برنامه، سپس آرشیو، و در نهایت مدیریت ارزشیابی تولید مشغول به کار شد. او در سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۶۱ با توجه به گسترش برنامه‌های تلویزیون، مدیر امور عمومی شبکه‌های تلویزیونی گردید. آقاجانی معمار همچنین یکی از پایه‌گذاران بنیاد سینمایی فارابی می‌باشد. بنیاد فارابی موسسه‌ای غیرانتفاعی وابسته به وزارت ارشاد است که تقریباً ۳۰ درصد تولیدات سالانه سینمای ایران محصول این بنیاد می‌باشد. زیر نظر ایشان، حدود ۲۶ فیلم سینمایی و دو سریال تلویزیونی تولید شد و چندین فیلم از آثار بنیاد فارابی برنده جایزه‌های بین‌المللی گشتند. «مادیان»، «آتش در زمستان»، «کارگاه علوی» و «جاده‌های سرد»، از جمله آثاری می‌باشند که در این زمان ساخته شدند. معمار در سالهای ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۷ یکی از اعضای موسس و قائم مقام مدیر عامل بنیاد فارابی شد و در سالهای ۱۳۶۷ تا ۱۳۷۲ به عنوان معاون مالی و اداری شهرداری اشتغال داشت. در سال ۱۳۷۲، معمار از شهرداری استعفا نمود ولی به عضویت در هیئت مدیره توسعه فرهنگی تا سال ۱۳۷۵ ادامه داد.

از دیگر کوششهای او در دوره خدمت در شهرداری، فعالیت در تبدیل کشتارگاه تهران به مرکز فرهنگی بهمن می‌باشد. کشتارگاه تهران پس از گسترش شهر تهران، در واقع در وسط شهر قرار گرفته بود که از نظر بهداشت و آلودگی هوا به شهر آسیب می‌رساند. به کوشش شهرداری وقت، تصمیم گرفته شد که در آن محل، واقع در میدان بهمن، یک مرکز فرهنگی ایجاد کنند که بعداً فرهنگسرای بهمن نامیده شد. آقای معمار تحت تاثیر مرکز فرهنگی ژرژ پمپیدو در فرانسه، از پایه‌گذاران این فرهنگسرا برای ایجاد نمایشگاه‌های نقاشی، آموزش موسیقی، و سایر فعالیتهای فرهنگی و همچنین ورزشی بود.

خانواده ایشان در سال ۱۹۹۶ به آمریکا مهاجرت نمودند و ایشان تا سال ۲۰۱۶ در نیویورک در یک شرکت مربوط به امور صادرات به خاورمیانه اشتغال داشت. او در سال ۲۰۱۶ خود را بازنشسته نمود. علت تغییر مکان به کارولینای شمالی، انتقال خانواده دختر بزرگ ایشان به این ناحیه بود و برای نزدیک بودن به نوه‌هایشان راهی این ناحیه شدند. در کارولینا، دخترشان به جستجوی مدرسه فارسی پرداخت و این سبب آشنایی خانواده ایشان با کانون فرهنگی ایرانیان شد.

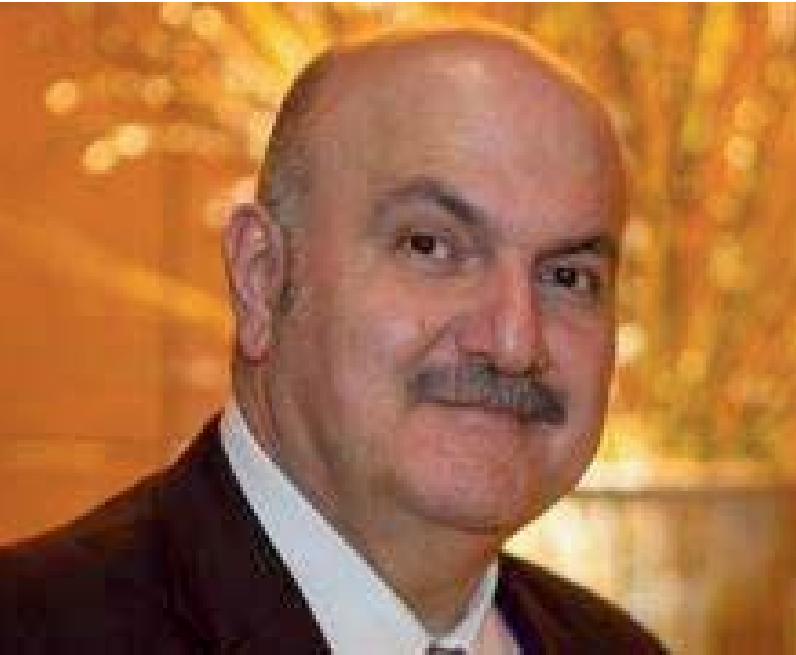
همسر ایشان، خانم الهام شاملی، از نوزده سالگی معلم جبر بوده است. وی در سالهای اخیر معلم مدرسه فارسی کانون برای بالغین بوده و در برنامه‌ریزی کلاسهای فارسی نیز همکاری نموده است. دختر ایشان، هدی معمار، مدیر پروژه نرم‌افزار در شرکت آزمایشگاهی «لب کر» می‌باشد. آقای معمار سه نوه ۹، ۱۱ و ۴ ساله دارند. دختر کوچکشان، ندا معمار، به اتفاق همسرش در منتهن نیویورک زندگی و در شرکت فایزر در امور «مراحل قانونی و نظارتی تصویب داروی جدید» با سازمان اف.دی.ای همکاری می‌کند.

آقای معمار درباره هدف و دیدگاه خود نسبت به کانون و مرکز فرهنگی می‌گوید:

«اینجا محلی است که ما بتوانیم در محیط ایرانی دور هم جمع شویم، بدون در نظر گرفتن تفاوتها، مسائل بین خود را با صحبت کردن حل کنیم و فرهنگ ایران را حفظ نموده و به نسل بعدی منتقل کنیم. با تشکیل یک گروه ایرانی میتوان از حقوق مردم ایرانی بهتر دفاع کرد و حمایت نمود که با پشتیبانی گروهی بتوانند در شرایط مساوی حقوق خود را بگیرند.»

ساختمان بنیاد فارابی (خانه قوام السلطنه)

دوستانم، «کانون دوستداران فرهنگ ایران» را در بوستون تاسیس کردیم که بعدها نام آن به «انجمن ایرانیان بوستون» تغییر داده شد و مرکزی برای جشن ها، گردهمایی ها و رویدادهای فرهنگی ایرانیان در سه دهه گذشته در اطراف بوستون شد. اعضای این انجمن از گروه های مختلف مذهبی و ایدئولوژی بودند ولی اختلافات باوری خود را کنار گذاشته و همبستگی پر مایه ای در میانشان بود که اعتبار زیادی برای کانون ایجاد کرد. بعد از خرید خانه ایران در بوستون، این وحدت و همبستگی میان اعضا همچنان پا برجا ماند. امیدوارم که خرید مرکز فرهنگی در ناحیه «آر.تی.پی»، چنین همبستگی استواری را در میان ایرانیان کارولینای شمالی ایجاد کند.

هدف و آرمان من برای کانون:

هدف من در عضویت هیئت مدیره کانون، اقتدار اعضای کانون می باشد. نسل دوم ایرانیان در حال رشد است و همبستگی این جامعه برای آنها هم خیلی مهم است. مثلاً اگر فرزندان نسل دوم قصد شرکت در کنگره این ایالت و یا کنگره کشور داشته باشند باید یگانگی داشته باشیم و آنها را حمایت کنیم. هدف دیگرم در ایجاد مرکز فرهنگی وجود محلی است برای بازنشستگان که دور هم جمع شوند. این انجمن، مرکزی است برای ایرانیانی که احتیاج به کمک یا راهنمایی داشته باشند. مرکز فرهنگی ایرانیان برای رشد و نگهداری فرهنگ ایران و زبان فارسی ایجاد شده و همزیستی با دیگران، علی رغم اختلاف عقیده و ایدئولوژی های مختلف، برای پیگیری و موفقیت در این هدف مهم است.

من در تهران متولد شدم، مادرم معلم دبیرستان و پدرم مهندس نفت بودند. من از ۵-۲ سالگی در رودابه، یک کودکستان کاتولیک فرانسوی در اصفهان تحصیل کردم و سپس به مدرسه اتفاق، یک مدرسه ابتدایی یهودی و بعد در دبیرستان البرز به تحصیلاتم ادامه دادم. در سال ۱۹۷۸ به بوستون نقل مکان کردم و تحصیلات مهندسی خود را در دانشگاه بوستون آغاز نمودم. زندگی حرفه ای من شامل مشاغلی غنی و پر ارزش بوده از جمله مدیریت در دولان جنر، کمپانی صنایع، علم و فناوری کاربردی، پرکینز المر، کداک، مایکس ویژن سیستمز، شرکت اسپایر، فایزر، و زواتیک. من همچنان در بنیانگذاری و پخش ۱۴۰ فراورده های بیوسیستم و محصولات صنعتی شرکت داشته ام و کارخانه هایی در سراسر جهان از جمله در چین، هند، اتحادیه اروپا، آمریکای لاتین و ایالات متحده ایجاد نمودم. در سال ۲۰۱۵ شرکت اپلاید لایف ساینسز، یک استارت آپ (شرکت نوین) را در رالی پایه گذاری نمودم و در حال حاضر به عنوان مدیر عامل کمپانی، رهبری این شرکت را بر عهده دارم. کاملیا، تنها فرزند من، در سال ۲۰۰۳ با مادرش خانم دکتر افسانه ربیعی به کارولینای شمالی نقل مکان نمودند و من در طول این سالها مرتب به این ناحیه سفر میکردم و در سال ۲۰۱۰ بطور دائمی به این ناحیه منتقل شدم که نزدیک دخترم باشم. در اینجا بعد از دیداری با آقای کمیلی در فروشگاه کاسپین با کانون ایرانیان در کارولینای شمالی آشنا شدم و در بسیاری از جشنهای کانون حتی قبل از انتقال دائمی به این ناحیه شرکت نمودم.

در سال ۱۹۸۶، زمانی که هنوز در بوستون زندگی می کردم با گروهی از

Disclaimer:

Paid advertisement appears in Peyvand in print and digital versions. ICSNC and Peyvand do not endorse or evaluate the advertised product, service, or company, nor any of the claims made by the advertisement. Using these businesses is at your sole risk and we will not be responsible or liable for any damages in connection with these activities. Advertising does not influence editorial decisions or content. ICSNC and Peyvand reserve the right to refuse, reject, or cancel any advertisement for any reason at any time without liability.

نغمه های استاد محمد رضا شجریان

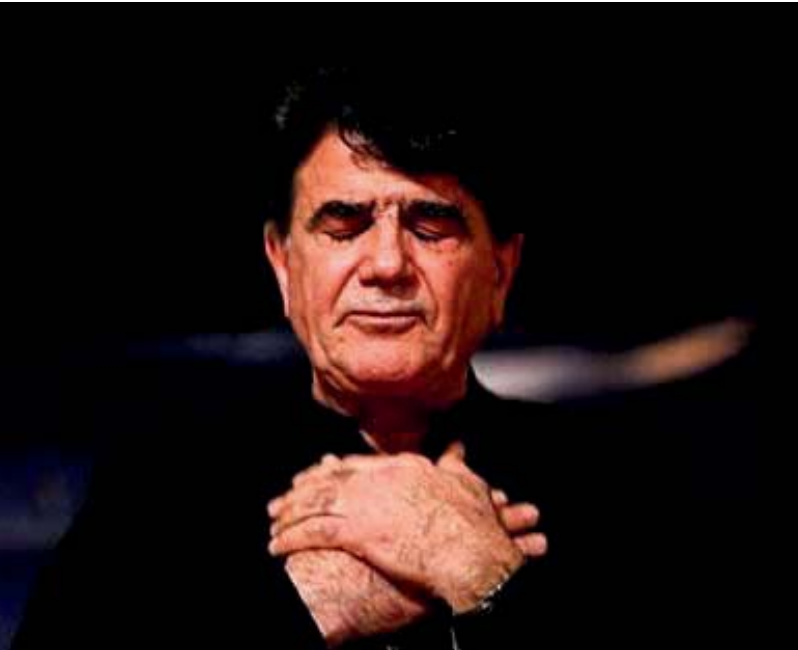
به یاد ناجی خوش نفس نغمه این کهنه دیار : استاد محمد رضا شجریان

در من انگار کسی می گرید
بغض اگر بگذارد و نفس یار شود
با تو زین درد سخن خواهم گفت
«مرغ خوشخوان» که به همراهی خویش
مهرگان را آورد

جز «سرودی از مهر» بر لب خویش نداشت
واپسین مهر در این قرن که از راه رسید
بال و پر را بگشود
و از این دشت بلا خیز پرید
«جان عشاق» از این رفتن سوخت
او به «ساز خاموش»
«چهره در چهره» این مردم رنجور
به «گلبنانگ» مسیحایی خویش
سخن از «مرغ سحر» بر لب خود داشت و «پیغام نسیم»
وی اگر فصل «خزان» هم می خواند
عمر را مثل «بهار دلکش»
مست از رایحه دلبر «گلها» می کرد
بی تو ای «سرو چمان»
زیر این «گنبد مینا»
دگر از «شب»

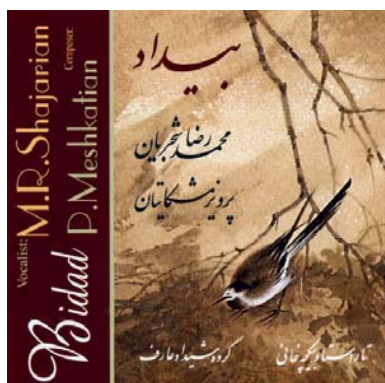
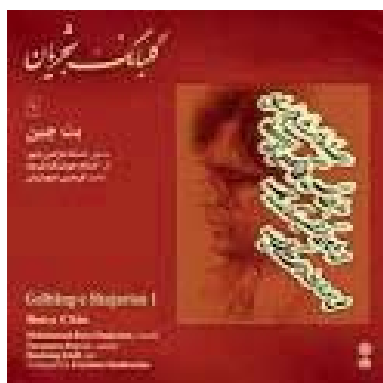
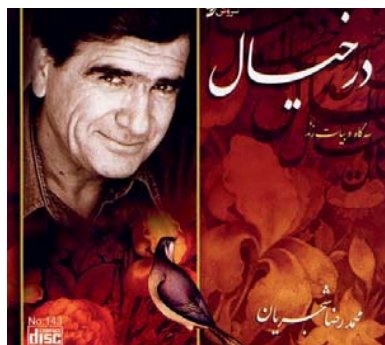
ز «سکوت» یا «کویر» دل بشکسته چه کس
با من خسته سخن خواهد گفت
چه کسی «دلشدگان» را به شب «چشمه نوشی» که «شب وصل» در آن
«اشک مهتاب» چکید بعد این خواهد برد
تا که «جام تهی» از باده آن لحن دل آویز تو لبریز کنند
پر گشایند و مه آلود ترین قله ی آرامش را
«در خیال» ، باز هم فتح کنند
«چاوش» قافله نسل ز شادی محروم
«سر عشقی» که به ماهور ز جان و دل خود می خواندی
آتش افروز هزاران «دل مجنون» شده است
حاصل سوختنش هم امروز
«دود عود»ی است که در کوچه و پس کوچه جانها جاری است
«عشق داند» نفست مثل بهار

«بوی باران» می داد
و کلامت همه «آهنگ وفا» با خود داشت
ای «نوا»های دل انگیز تو «آرامش جان»
راوی قصه زیبای «معمای وجود»
بی نشاط و طرب این عمر به سر رفت ولی
تو بگو باقی عمر به جا مانده ما
واقعا «بی تو به سر خواهد شد»؟
«قاصدک»، قاصدک
گر به دیارش رفتی

از سر مهر به استاد بگوی
«آدرستون» دل ما بی تو
تشنه «فریاد است»
گر چه رفتی اما
شکوه های تو ز «بیداد» و «زمستان» باقی است
نازی خوش نفس نغمه این کهنه دیار
دلت آسوده، بخواب
تا که در گستره عالم خاک
پارسی پا برجاست، نام فردوسی هست
تا که آواز
و موسیقی ایران زنده است
نام زیبای تو آراسته اش خواهد ساخت
تا غروب رمضان هست و امید سحر
ربنای تو و «مرغ سحر»ت نیز به جاست.

دلنوشته های مسافر دنیا
دکتر محمد جواد طراحی ۱۹ مهر ۱۳۹۹ ، روز دفن استاد محمد رضا شجریان

فرهنگسرای بهمن

نویسنده: دکتر شهلا باقری

بنیاد سینمایی فارابی

Farabi Cinema Foundation

بنیاد سینمایی فارابی سازمانی غیردولتی و غیرانتفاعی وابسته به وزارت ارشاد می‌باشد. این بنیاد علاوه بر تولید و توزیع فیلم در داخل و خارج از کشور، سرمایه‌گذاری و پشتیبانی از تولید، خدمات فنی (از جمله لابراتوار، تدوین، استودیوی صدا، دوبله و ...) نیز ارائه می‌دهد. دفتر امور جشنواره‌های بنیاد سینمایی فارابی برگزارکننده جشنواره‌های بین‌المللی فیلم فجر و سایر جشنواره‌های حرفه‌ای در ایران می‌باشد.

تاریخچه شکل‌گیری بنیاد سینمایی فارابی: استودیوی میثاقیه در سال ۱۳۳۸ توسط مهدی میثاقیه بنا نهاده شد و بسیاری از فیلم‌های سینمایی پیش از انقلاب محصول این استودیوی فیلم می‌باشند. این استودیو پس از انقلاب و زمانی که هنوز میثاقیه در ایران بود، در جریان مصادره‌های اوایل انقلاب، با حکم دادگاه انقلاب مصادره و بعدها به بنیاد سینمایی فارابی تبدیل گردید. در خردادماه سال ۱۳۶۲ سید محمد بهشتی، محمدمهدی دادگو، ومحمدآقاجانی معمار که هر سه از برنامه‌ریزان صدا و سیما بودند، با نظارت وزارت فرهنگ و ارشاد، گروه مشاوره‌ای برای رسیدگی به وضعیت سینمای کشور تشکیل دادند. این گروه به منظور تعیین جهت محصولات سینمایی و اجرای هدف‌های وزارت ارشاد در زمینه‌ی سینما تصمیم گرفتند نهادی مجزا از وزارتخانه تأسیس کند. به این منظور آن‌ها باشگاه فارابی را برگزیدند که در سال ۱۳۵۶ برای گسترش فرهنگ سینمایی تأسیس شده بود. باشگاه فارابی به بنیاد فارابی تغییر نام داد و مسئولیت‌ها میان این سه نفر تقسیم شد: محمد بهشتی مدیر عامل، محمدمهدی دادگو مدیر تولید و مسئول اجرایی و محمد آقاجانی قائم‌مقام مدیر عامل بنیاد سینمایی فارابی انتخاب شدند و بنیاد درعمرات تاریخی قوام‌السلطنه استقرار یافت. این بنا که جزو آثار ثبت شده در فهرست ملی میراث فرهنگی است، نماد و نشان فرهنگی بنیاد سینمایی فارابی محسوب می‌شود.

کشتارگاه تهران در محله نازی‌آباد، محله فقیرنشین جنوب شهر، واقع شده بود و پس از گسترش تهران در وسط شهر قرار گرفته بود. وجود کشتارگاه مشکلات زیادی در آلودگی هوا و محیط ایجاد می‌کرد. پخش زباله، بقایای حیوانات و انتشار بوی بد در مناطق اطراف گرفتاری زیادی برای ساکنین این محله ایجاد کرده بود. این به نوبه خود باعث کاهش ارزش املاک شده و این ناحیه فقط جمعیت بسیار کم درآمد را به خود جلب می‌کرد. جمعیتی که در اطراف کشتارگاه زندگی می‌کردند به دلیل نزدیکی به آن از بیماری‌های بهداشتی رنج می‌بردند، و کشتارگاه این محل را به یک مخزن میکروب، اعمال خشونت‌آمیز و فحشا تبدیل کرده بود.

فرهنگسرای بهمن یک فضای عمومی است که برای فعالیت‌های فرهنگی و ورزشی، بعد از آن که کشتارگاه به محل مناسب‌تری تغییر مکان یافت، به‌وسیله شهرداری تهران طراحی و ساخته شد. به دنبال ایجاد ۸ مجتمع بزرگ و حدود ۵۰ مرکز کوچکتر، این فرهنگسرا بزرگ‌ترین و اولین نوع همچنین مرکزی در شهر تهران است. این محوطه فرهنگی شامل سالن‌های نمایشگاه، تئاترها، سالن‌های کنسرت، رستوران‌ها، کافه‌ها، کلاس‌های درس، کتابخانه، سالن ورزشی، استخر شنا و زمین اسکیت می‌باشد. فرهنگسرای بهمن کلاس‌های مختلفی را در زمینه‌های گوناگون ارائه می‌دهد مانند کلاس‌های هنری، ورزشی، موسیقی، شنا و غیره که زندگی فرهنگی مردم جنوب تهران، به‌ویژه زندگی زنان و جوانان را تغییر داده است. یکی دیگر از ویژگی‌های مهم فرهنگسرای بهمن این واقعیت می‌باشد که از دوگانگی فرهنگی بین شمال و جنوب تهران کاسته است، چون شمال تهران همیشه قطب فکری و فرهنگی تهران بوده و ایجاد فرهنگسرای بهمن این تعادل را تاحدودی تغییر داده است.

باغ ایرانی

گردآوری: آذر قدوسی

تلخیص: دکتر شهلا باقری

باغ ایرانی به باغهایی گفته میشود که بر پایه معماری و عناصر تشکیل دهنده آن از جمله ساختار هندسی، آب و درختان و ساختمان تابستانی در میان باغ و غیره، عمدتاً در فلات ایران و مناطق پیرامونی تحت تأثیر فرهنگ آن رواج داشته است. در ادبیات ایران باغ ایرانی «باغ سرا»، پردیس یا فردوس، بوستان یا بوستان خوانده شده. واژه باغ ایرانی جدید و ترجمه پرژن گاردن است. باغ ایرانی سه ساختار و طراحی منحصر به خود دارد. اول: در مسیر عبور جوی آب قرار دارد. دوم: محصور است با دیوارهای بلند. سوم: در داخل باغ عمارت تابستانی و استخر آب قرار دارد. این سه مشخصه باغهای ایرانی را متمایز میکند. در واقع این باغ سراهای ایرانی را جهانگردان اروپائی به نام «پرژن گاردن» وصف کردند. باغ ایرانی یا «باغ سرای» به ساختار و طراحی منحصر به فرد آن اشاره دارد. باغ ایرانی با تاریخ پیدایش قنات پیوند دارد و اولین باغهای ایرانی در مسیر خروجی قناتها شکل گرفته است. نمونه اینگونه باغها را میتوان در طیس، یزد، گناباد، و بیرجند و اکثر مناطق کویری دید. یکی از مشخصات باغ ایرانی عبور جوی آب در داخل باغ هست که معمولاً در این باغ سراها در وسط باغ استخر و یک عمارت یا ساختمان تابستانی وجود داشته است. بعضی باغها به صورت چهار باغ بوده و آب را در ۴ مسیر عبور میداده اند. باغ ایرانی پاسارگاد را ریشه معماری این باغها دانسته اند. کوروش بزرگ شخصاً دستور

عکاس: معصومه حقانی

باغ هشت بهشت، اصفهان

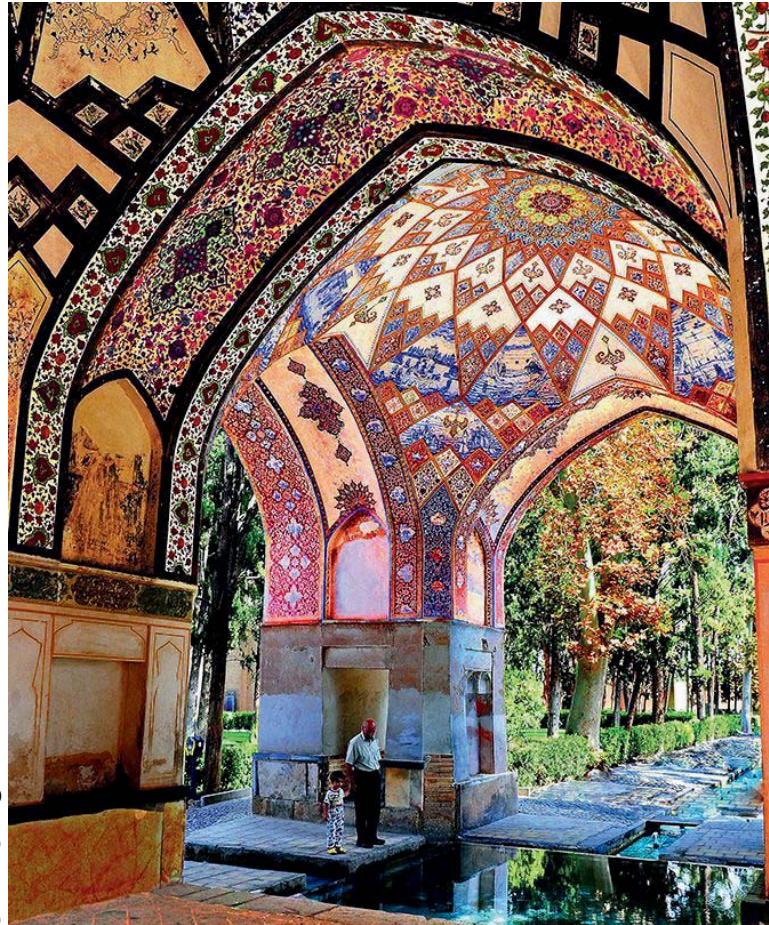
باغ دولت آباد یزد

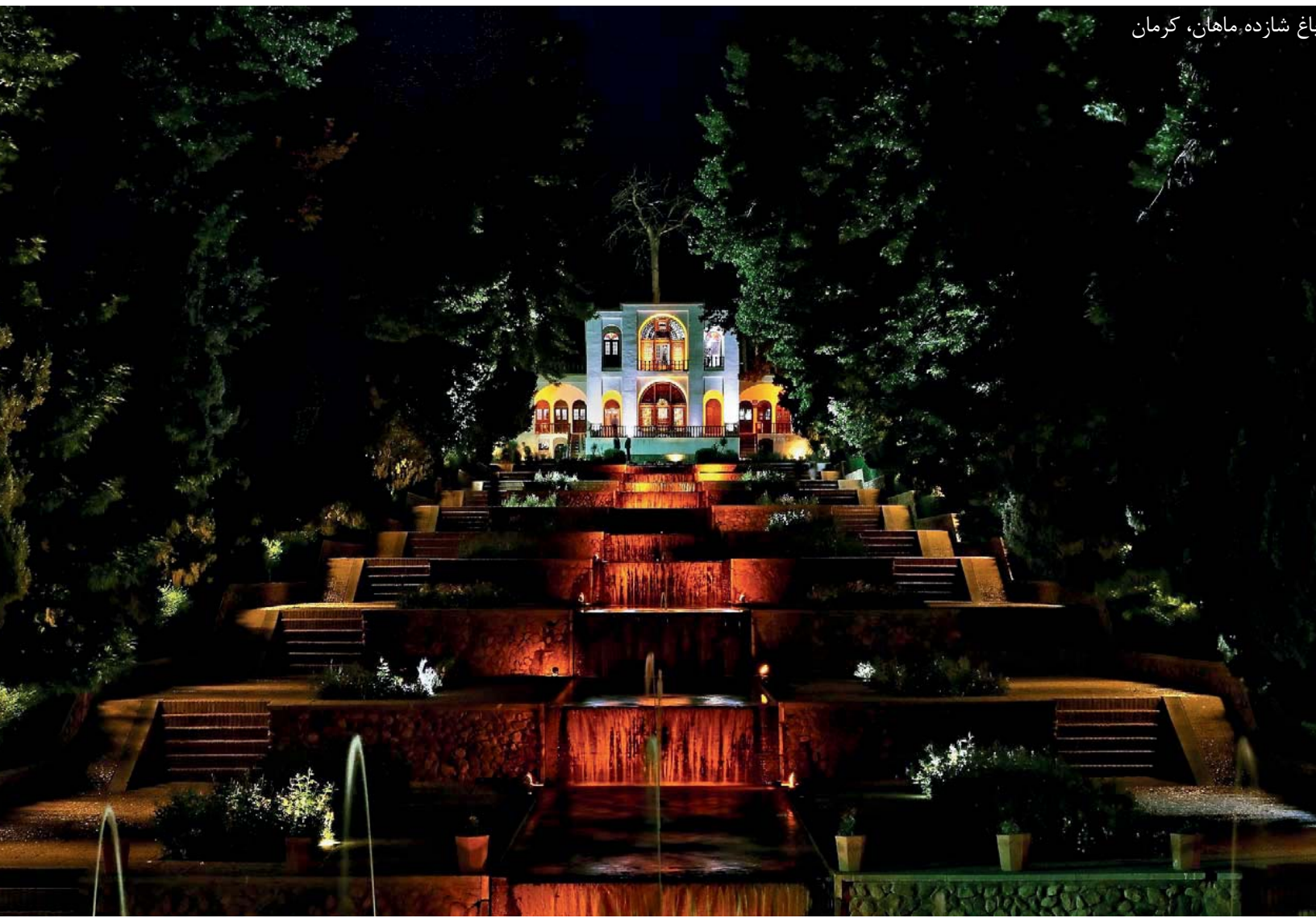
داده بود که باغ پاسارگاد چگونه ایجاد شود و درختها نیز به چه شکل کاشته شوند و در واقع هندسی سازی باغ و شکل و شمایل آن از دیدگاه کوروش به باغ ایرانی گرفته شده است. در دوره ساسانیان نیز باغها در جلوی کاخها و معابد شکل گرفتند و این موضوع در دوره اسلامی نیز ادامه یافت. قدیمیترین سند تصویری که نظم باغ ایرانی را به تصویر میکشد به دوره ساسانیان بازمیگردد. در نقش برجسته طاق بستان، صحنه شکار خسرو پرویز، طرح باغ محل شکار او را در طاق بستان نشان میدهد. این نقش برجسته تا حدود زیادی هندسه باغ و عملکرد آن را هویدا میکند. در تمام شهرها و روستاهای ایران بخصوص در مناطقی که دارای قنات هستند باغ ایرانی یا باغ سرای ایرانی وجود داشته است. زندگی در باغ و آرزوی باغ که نمائی از جنت و بهشت است در زندگی همه ایرانیان مشهود بوده و هست. نماد این باغ ایرانی فرش ایرانی است که در خانه ایرانیان حداقل یک عدد از آنها یافت می شود. فرش ایرانی بهترین تجسم باغ، پس از تجسم معمارانه آن در فرهنگ ایرانی است. باغ، موضوع بسیاری از نقشهای فرش ایرانی است. رفتن به این باغها همیشه جذاب و دیدنی است بالاخص در بهار و فصل گل و شکوفه های بهاری.

مجموعه نه باغ ایرانی در ایران، دو باغ در هند و یک باغ در پاکستان، در سال ۲۰۱۱ به عنوان میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده اند. این باغها عبارتند از: باغ ایرانی پاسارگاد شیراز- باغ ارم شیراز- باغ چهلستون اصفهان- باغ فین کاشان- باغ عباس آباد مازندران- باغ شازده کرمان- باغ دولت آباد یزد- باغ پهلوانپور مهریز- باغ اکبریه بیرجند- تاج محل، آگرا هند- آرامگاه همایون، دهلی نو هند- باغ شالیمار، لاهور پاکستان.

نه باغ ایرانی

باغ شازده ماهان، کرمان

خالقی، پیوند سنت و تجدید موسیقی

نویسنده: سیاوش پورفضلی

IRANIAN NATIONAL MUSIC SOCIETY ORCHESTRA
Directed by R. Khaleghi, Tehran, 1948

استاد خالقی

بی تردید روح الله خالقی یکی از درخشان ترین ستاره های آسمان فرهنگ و هنر ایران زمین است. شاید تنها، ساخت سرود «ای ایران» برای جاودانگی نامش کافی باشد، اما خدمات و آثار فراوان او به قدری ارزشمند و به یاد ماندنی هستند که او را به نامی بزرگ در آسمان بزرگان موسیقی ایران تبدیل میکند. کمتر کسی است که ای ایران را شنیده و احساسات وطن گرایانه و میهن دوستی در او به بروز نکرده باشد.

روح الله خالقی در سال ۱۲۸۵ هجری خورشیدی در شهر ماهان استان کرمان به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی خود را به دلیل مأموریت های پدر، در شیراز اصفهان و تهران به پایان برد. خانواده او از علاقمندان جدی موسیقی بودند. پدرش تار و مادرش کمانچه می نواختند و اهالی موسیقی به خانه آنها آمد و شدی فراوان داشتند. شاید همین باعث شد تا روح الله از کودکی به موسیقی علاقمند شود. علاوه بر آن به گفته خودش، هر شب صدای ویولون سحر انگیزی از خانه همسایه آنها شنیده می شد که با آن به خواب میرفت. بعدها فهمید صاحب آن نواهای زیبا، رکن الدین خان مختاری یا همان سرپاس مختاری معروف است. همیشه با حسرت از این که رکن الدین خان به جای هنر، خدمت در شهربانی و حکومت را برگزید یاد می کرد. علیرغم مخالفت پدر بالاخره به فراگیری ویولون نزد میرزا حکیم کمانچه کش (شوهر عمه اش) مشغول شد. به این شکل که میرزا رحیم با کمانچه درس، و روح الله با ویولون تقلید کرده و جواب می داد. آشنایی و دوستی با نورعلی برومند که هم سن و سال یکدیگر، ولی در دانش موسیقی بسیار بهتر از او بود سبب انگیزه یادگیری بیشتر در وی

گردید به طوری که هر روز تمرین و دوره ردیف موسیقی ایرانی را در برنامه خود داشتند.

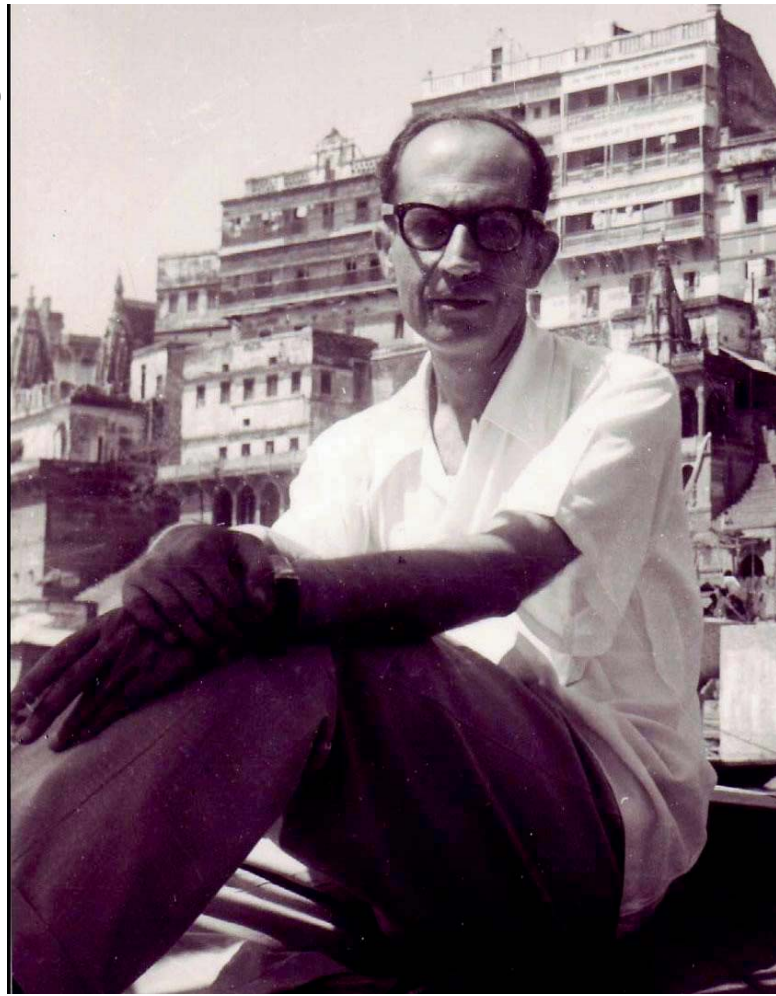
به واسطه ی یکی از آشنایان باخبر می شوند که کلنل علینقی وزیری پس از اتمام تحصیلات در اروپا به ایران بازگشته و قصد احداث مدرسه موسیقی دارد. نیز در می یابد که باید نزد او رفته و موسیقی علمی و اساسی را بیاموزد و وقت خود را نزد این و آن تلف نکند. این اتفاق در سال ۱۳۰۲ وقتی ۱۶ ساله بود و با دیدن آگهی ثبت نام مدرسه افتاد و روح الله در مدرسه موسیقی وزیری ثبت نام کرد و همکلاس افرادی چون ابوالحسن صبا گردید که بعدها خلیفه کلاس وزیری شد. بالاخره پدرش را راضی کرد که تحصیل در مدرسه آمریکایی ها را رها کرده و تمام وقت به فراگیری موسیقی بپردازد. بعد از مدتی و با تلاش و کوشش فراوان به عضویت ارکستر مدرسه موسیقی درآمد و در کنسرت های آن به نوازندگی پرداخت.

آشنایی و شاگردی علینقی وزیری تاثیر شگرف بر کار و نگرش او به موسیقی گذاشت و چنان او را شیفته ی استاد کرد که جلد دوم کتاب سرگذشت موسیقی ایران را به شرح خدمات و آثار کلنل وزیری اختصاص داده و به او تقدیم نمود و همراه خود را مدیون وزیری می دانست و تلاش میکرد تا راه او را ادامه دهد. از ۱۹ سالگی در مدرسه موسیقی مشغول به تدریس ویولن و تئوری موسیقی شد و همزمان تحصیلات خود را تا دریافت لیسانس ادبیات فارسی ادامه داد و همچنین علوم تکمیلی موسیقی را به صورت مکاتبه ای با دانشگاهی در فرانسه فرا گرفت. در دوره ای که اغلب هنرمندان به موسیقی و سازهای غربی گرایش پیدا کرده بودند، این وزیری و خالقی بودند که با تأسیس هنرستان موسیقی ملی سبب بازگشت علاقه و اقبال دوباره ی هنرمندان به موسیقی ایرانی شدند. تا قبل از آن بسیاری از نوازندگان سازهای سنتی و ملی ایرانی به نواختن سازهای مشابه اروپایی مشغول شده بودند. مثلاً نی نوازان، فلوت و کلارینت می نواختند، کمانچه نوازان، ویولون! که با تأسیس هنرستان موسیقی این روند بتدریج متوقف شد.

تخصص اصلی روح الله خالقی آهنگسازی بود. اولین آهنگش را در سال ۱۳۰۹ و آخرین آن به نام خاموش را در سال ۱۳۴۴ ساخت. در زمانه ای که موسیقی غربی رواج زیادی پیدا کرده و غالباً موسیقی ایرانی را غیر علمی و محدود می دانستند، با ساخت آهنگ هایی چون سرود ای ایران و آثار دیگر بر این ذهنیت نادرست خط بطلان کشید.

اما داستان خلق سرود ای ایران که به عنوان سرود ملی غیر رسمی ایرانیان شناخته می شود نیز خالی از لطف نیست. حسین گل گلاب (شاعر و زیست شناس) در سال ۱۳۲۲ و تحت تاثیر غم اشغال میهن به دست بیگانگان، شعری را سرود و خالقی آهنگی را بر روی آن ساخته و پرداخته کرد که ای ایران نام گرفت. شاید برای خوانندگان جالب باشد که بدانند با آنکه این آهنگ در آواز دشتی که از نواهای ذاتا حزن انگیز و غمناک ایرانی است ساخته شده، ولی حالتی حماسی، برانگیزاننده و وحدت آفرین دارد که این از هوش، دانایی و نبوغ خالقی حکایت دارد.

استاد خالقی

او ضمن ادامه دادن راه و مکتب موسیقی علینقی وزیری، اعتقاد داشت که باید با چند صدایی کردن موسیقی و نواهای ایرانی تأثیرگذاری و جاذبه بیشتری به آن داد و در این راه بسیار موفق بود.

روح الله خالقی در حقیقت یک تجددخواه بود که هیچگاه غرب‌زده نشد و به اصل موسیقی ایرانی وفادار ماند. او در وزارت فرهنگ و اداره موسیقی مسئولیت‌های مهمی داشت که از آن جمله اند مقام معاونت اداره موسیقی و نیز معاونت هنرستان موسیقی ملی.

خالقی سالها رئیس شورای موسیقی رادیو و سرپرست ارکستر گله‌ها بود. سری برنامه‌های ساز و سخن و یادی از هنرمندان در گذشته یادگار همان دوران است. از او بیش از ۱۰۰ اثر موسیقی به جا مانده که برخی از آنها عبارتند از: چنگ رودکی (بوی جوی مولیان)، آتشین لاله، شب جوانی، نغمه نوروزی، سرود آذربایجان، رنگارنگ (بهاردلنشین)، حالا چرا، خوشه چین، و ای ایران. که با صدای خوانندگان مشهوری چون بنان و مرضیه اجرا شده است. تنظیم و

بازسازی برخی ترانه های قدیمی مانند عقرب زلف کجبت با صدای پوران از دیگر فعالیت‌های اوست. همچنین تحریر و تالیف کتابهای سرگذشت موسیقی ایران، نظری به موسیقی، هماهنگی، و مجله آهنگ از آثار منتشر شده ی نامبرده می باشد.

روح الله خالقی در ۲۱ آبان ۱۳۴۴ در سالزبورگ اتریش، در پی چند عمل جراحی ناموفق، بر اثر سرطان معده درگذشت و در گورستان ظهیرالدوله تهران آرام گرفت. از او همواره به عنوان نمونه کامل یک هنرمند صاحب اخلاق و

منش نیکو، سواد علمی و تخصص لازم، سلامت و درستکاری و شرافت در کار حرفه ای یاد می‌شود که هر جامعه‌ای به امثال این افراد نیاز میرم دارد. روحش شاد و یادش جاویدان.

منابع: مقالات و کتابهای موسیقی، نقل قول ها و اینترنت

بهار آمد بیا تا داد عمر رفته بستانیم

بهار آمد بیا تا داد عمر رفته بستانیم
به پای سرو آزادی سر و دستی برافشانیم
به عهد گل زبان سوسن آزاد بگشاییم
که ما خود درد این خون خوردن خاموش می دانیم
نسیم عطر گردان بوی خون عاشقان دارد
بیا تا عطر این گل در مشام جان بگردانیم
شرار ارغوان واخیز خون نازنینان است
سمندر وار جان ها بر سر این شعله بنشانیم
جمال سرخ گل در غنچه پنهان است ای بلبل
سرودی خوش بخوان کز مژده ی صبحش بخندانیم
گلی کز خنده اش گیتی بهشت عدن خواهد شد
ز رنگ و بوی او رمزی به گوش دل فروخوانیم
سحر کز باغ پیروزی نسیم آرزو خیزد
چه پرچم های گلگون کاندرا آن شادی برقصانیم
به دست رنج هر ناممکنی ممکن شود آری
بیا تا حلقه ی اقبال محرومان بجنبانیم
الا ای ساحل امید سعی عاشقان دریاب
که ما کشتی درین توفان به سودای تو می رانیم
دلا در یال آن گلگون گردن تاز چنگ انداز
مبادا کز نشیب این شب سنگین فرومانیم
شقایق خوش رهی در پرده ی خون می زند، سایه
چه بی راهیم اگر همخوانی این نغمه نتوانیم

هوشنگ ابتهاج (سایه)

تقویم نوروز، گاه‌شمار و هویت ما

نویسنده: دکتر لقمان زعیم

گاهشماری با تقویم رسمی هر کشوری را می‌توان مانند آینه ای دانست که تاریخ گذشته و ارزشهای اکنون آن ملت در زمانه خود را بازتاب می‌دهد.

تقویم امروز ما بازتاب چه ارزش‌هایی است؟

تاریخ گاه‌شماری

تاریخ گاه‌شماری ایرانی به بیش از چهار هزار سال پیش بازمی‌گردد. با گذر زمان و در طول تاریخ گاه‌شماری در ایران تغییرات زیادی در خودش دیده‌است. پژوهشگران درباره چگونگی گاه‌شماری، نام ماه و سال و میزان آنها در ایران باستان از زمان پادشاهی هخامنشی به بعد گزارش داده‌اند. تغییرات گاه‌شماری در طول دوره پیش از اسلام، ادامه یافت و با ورود اسلام به ایران، برای قرن‌ها گاه‌شماری قمری در کنار گاه‌شماری خورشیدی کاربرد داشت. خیام با ارائه گاه‌شمار جلالی که دقیق‌ترین نظام گاه‌شماری خورشیدی است، گام بزرگی در این راستا برداشت.

در مورد تقویم باید یادآور شد که در میان ملل جهان تنها دو ملت دارای تقویم کشوری ملی و سرتاسری خود می‌باشند که الزاماً تقویمی خورشیدی است، کشور روم و ملت ایران. حتی ژاپن و چین تقویم خود را بر اساس تقویم رومی موسوم به ژولینی یا گریگورین تنظیم کرده‌اند.

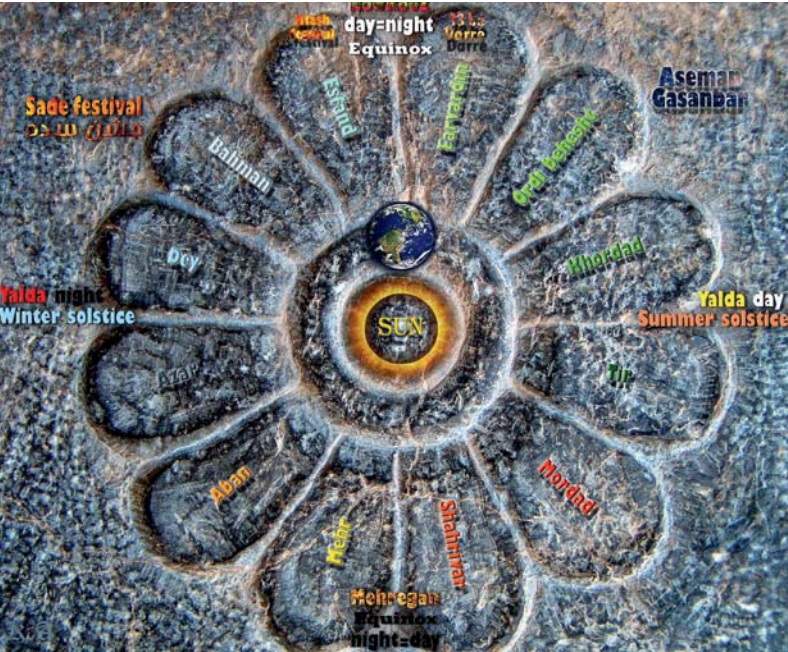
گاه‌شماری در زمان باستان

در زمان هخامنشی دو گونه گاه‌شماری وجود داشته است. یک نمونه از آن چگونگی نام و میزان ماه و گردش سال است که در یادگارها و سنگ‌نوشته‌های پادشاهان آن زمان باقی مانده است. دیگری گاه‌شماری اوستایی و مزدیسنی که جانشین آن گردیده و تاکنون نیز ادامه دارد. در سنگ‌نوشته‌های هخامنشی و میراثی که در پرسپولیس به یادگار مانده است، به نام ماه‌هایی برمی‌خوریم که مشخص نیست از چه زمانی کاربرد داشته است. آیا در زمان مادها نیز وجود داشته است یا ابتکار ایرانیان در زمان هخامنشی بوده است.

در این گاه‌شماری ۱۲ ماه وجود داشته که برخی باور دارند آغاز سال از فصل پاییز شروع شده است و شاید کوچنده‌های آریایی این گاه‌شماری را با خود آورده بودند که به باور پژوهشگران در زمان پادشاهی داریوش فراموش شده و گاه‌شماری اوستایی جایگزین آن شده است.

گاه‌شماری اوستایی همان است که تاکنون مبنای تقویم خورشیدی ایران بوده و اسامی ۱۲ ماه را از فروردین تا اسفند با خود دارد. در گاه‌شماری اوستایی هر سال ۳۶۵ روز و هر ماه سی روز دارد که هر یک نام ویژه‌ای دارد که در گاه‌شماری سنتی زرتشتی آمده است مانند اورمزد، و همن، اردیبهشت، شهریور، خرداد، امرداد، ... و در این گاه‌شماری، هفت روز هفته پیش‌بینی نشده.

در گاه‌شماری ایران باستان دو فصل در سال وجود داشته است. نخست تابستان بزرگ که از ماه فروردین آغاز شده و تا پایان ماه مهر یعنی هفت ماه ادامه داشته است و دوم زمستان که از ماه آبان آغاز شده و تا پایان اسفند ادامه داشته است. در این گاه‌شماری ۵ روز و چند ساعت در پایان سال اضافه بوده

که به گزارش ابوریحان در آثار الباقیه آنرا «پنج‌جه»، «اندرگاه» و «اندرگاهان» می‌نامیدند.

گردش سال خورشیدی و زمانی که زمین یک چرخش کامل پیرامون خورشید دارد، کمی بیشتر از ۳۶۵ روز است یعنی نزدیک به شش ساعت افزون‌تر و اگر این زمان اضافی در گذر هر سال به حساب نیاید به آرامی و پس از چند سال در گاه‌شماری خورشیدی، ناهماهنگی و نارسایی به وجود خواهد آمد. بدین ترتیب که پس از گذشت ۱۲۰ سال، جشن نوروز به جای آغاز ماه فروردین به اول اسفند انتقال خواهد یافت.

ایرانیان باستان برای اینکه در روزهای ماه و سال ناهماهنگی ایجاد نشود، پس از گذشت ۱۲۰ سال مجموع ساعت‌های اضافی هر سال را که به ۳۰ روز تبدیل شده بود به ترتیب آن را به آخر یکی از ماه‌های سال می‌افزودند و نام این ماه را «بهیژک» می‌نامیدند که به معنی خجسته بود. ضرب‌المثل ایرانی که در آن آرزوی ۱۲۰ سال عمر برای مردم را داشته به این دلیل بوده است که هر نفر شانس آن را داشته باشد تا در عمر خود یکبار شاهد برگزاری جشن یک ماهه باشد.

به نظر می‌رسد بر اساس باور ایرانیان قدیم، که شادی و جشن را ارج می‌نهادند، گاه‌شمار ایران باستان بیشتر متبلور جشنهای طبیعت گرا مانند نوروز و مهرگان و سده بوده است.

باید توجه داشت که نام‌های دوازده‌گانه ماه‌ها با دوازده نام از اسامی روزها، مشترک هستند. در مثل فروردین نخستین ماه سال و آغاز بهار است در حالی که روز نوزدهم هر ماه نیز فروردین نامیده می‌شود یا اردیبهشت دومین ماه و سومین روز ماه نیز به شمار می‌رفته‌است. بدین شیوه هرگاه نام روز و ماهی موافق می‌افتاد، آن روز را جشن می‌گرفتند و از این رهگذر دوازده جشن در سال پدید می‌آمد. باید یادآور شد که ایرانیان قدیم سوگواری کردن را سخت نكوهیده و شادی و جشن گرفتن را گرمی می‌داشتند.

معنی بعضی از اسامی ماه‌های ایرانی عبارتند از: فروردین = فروهر و نیروی پیشرفت / اردیبهشت = بهترین راستی / خرداد = تندرستی و رسایی / تیر = ایزد باران / امرداد = جاودانگی / شهریور = شهریاری نیک / مهر = دوستی و پیمان / آبان = آب‌ها / آذر = آتش / بهمن = اندیشه نیک

پس از اسلام

تقویم هجری قمری

با فتح ایران توسط اعراب تقویم هجری قمری تا مشروطیت تقویم رسمی گردید که ماه‌های عربی داشت و مبدأ آن هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه بود.

ماه ۳۱ روزه، پنج ماه ۳۰ روزه و یک ماه ۲۹ روزه (که در سال‌های کبیسه ۳۰ روز می‌شود) درآمد و نام ماه‌ها از نام عربی برج‌های فلکی به نام‌های امروزی آن (فروردین تا اسفند) که برگرفته از نام‌های ایرانی بود، تغییر کرد. این ویرایش به عنوان تقویم رسمی کشور اعلام شد و تا به امروز در ایران استفاده می‌شود. مبدا این تاریخ هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه می‌باشد.

تقویم رسمی اکنون ایران

تقویم رسمی امروز ایران هجری خورشیدی است با اسامی ماه‌های ایرانی که پایه و اساس سالشمار آن تقویم جلالی محسوب می‌شود. ضمناً تقویم هجری قمری هم برای امور مذهبی مورد توجه می‌باشد.

اهمیت تاریخ رسمی

تقویم یک کشور بازتاب دهنده حادته‌های مهم اسطوره‌ای و تاریخی است که دنیا بینی آن مردم را شکل داده است. تقویم ملی یک ملت، با روزهایی که جشن می‌گیرند و یا سوگواری می‌کنند، ارزشهای خود را به نمایش می‌گذارند و به خود و دیگران آن ارزشها را یادآور می‌شوند. گاهشمار ملی دریچه‌ایست به سوی فهم و دنیا بینی آن ملت. به طور مثال در تقویم رسمی آمریکا حدود ۱۰ روز تعطیل رسمی دارند -روزهایی مانند روز استقلال، یادبود و جشن تولد افرادی چون واشنگتن، لینکلن، مارتین لوتر کینگ - که نمودار باور ملت آمریکا به عنوان ملتی مستقل، یکپارچه با ارزش‌هایی چون دموکراسی و ضد نژادپرستی است.

در تقویم کنونی ایران مبدا گاه‌شمار سال ۱۳۹۹ یعنی تاریخ هجرت پیامبر اسلام از مکه به مدینه می‌باشد. تعطیلات رسمی در این تقویم ۲۷ روز است. از میان این روزها، چهار روز نوروز، یک روز سیزده بدر و یک روز در مورد ملی شدن نفت است. «چهار روز انقلابی» مربوط به جمهوری اسلامی است. تعداد ۱۷ روز تعطیلات مذهبی است و ۱۱ روز از این ۲۳ روز تعطیلی مخصوص سوگواری و عزاداری است.

معنی بعضی از اسامی ماه‌های عربی عبارتند از: محرم: حرام بودن قتل / صفر: خالی از سکنه / جمادی الاول: یخبندان اول / جمادی الثانی: یخبندان دوم / شعبان: فرقه و شعبه / رمضان: گرم و سوزان - شوال: زیاد شدن شیر شتران آبستن ...

تقویم خورشیدی جلالی

حدود ۴۰۰ سال بعد از فتح ایران به وسیله اعراب، جلال الدین ملک‌شاه سلجوقی به قدرت رسید و وزیر او خواجه نظام الملک طوسی از حکیم عمر خیام خواست که گاه شماری دقیق طرح بریزد که به تقویم جلالی معروف شد. این تقویم خورشیدی و با ماه‌های فارسی بود که مبدا گاه‌شماری جلالی، سال جلوس ملک‌شاه بر تخت سلطنت و سرآغاز آن جمعه، اول فروردین سال نخستین جلالی (۴۵۸ هجری خورشیدی) بود. در سال ۴۷۱ قمری تقویم خورشیدی جلالی تدوین گردید اما چندان رواج نیافت.

بروج فلکی

استفاده از اسم بروج فلکی - به مدت ۱۵ سال - از ۱۲۸۹ تا ۱۳۰۴ ه.ش تقویم رسمی ایران بوده است و از اینجا به افغانستان منتقل شده است. بروج فلکی عربی (حمل، ثور، جوزا و ...) ۱۲ نام در علم نجوم بود که مردم عادی از آن در تقویم استفاده نمی‌کردند. در واژه‌نامه برهان قاطع برای اولین بار در ۱۰۰۰ ه.ش از نام بروج فلکی عربی برای ماه‌های ایرانی استفاده می‌کند. این یک اشتباه نجومی و تقویمی است. بعلت پیش‌روی محوری زمین صورت‌های فلکی با برج‌های فلکی هم‌نام خود منطبق نیستند و تا هم اکنون تقریباً به اندازه یک برج جابجا شده‌اند.

تقویم هجری خورشیدی

بعد از گذشت حدوداً ۹۰۰ سال از اولین تدوین تقویم جلالی، با تصویب مجلس شورای ملی در ۱۱ فروردین ۱۳۰۴، گاه‌شماری هجری خورشیدی تغییراتی کرد و به عنوان گاه‌شمار رسمی ایران معرفی شد. به عنوان مثال تعداد روزهای هر ماه از حالت نامنظم داشتن ۲۹ الی ۳۲ روز تقویم جلالی درآمد و به شش

به یاد بهاره گرمی

یکی از جانب‌باختگان حادثه هواپیمای اوکراینی در ژانویه ۲۰۲۰

بهاره، ۳۳ ساله و متولد آستارا، فارغ التحصیل مهندسی شیمی از دانشکده فنی دانشگاه تهران و کارشناس ارشد محیط زیست از دانشگاه کارولینای شمالی بود. او پس از اتمام تحصیلاتش در کانادا به عنوان تکنسین طراحی در «یورک» در تورنتو به کار مشغول شد. درگذشت او فقدان بزرگی برای ایرانیان کارولینا و به خصوص دوستانش در دانشگاه NCSU میباشد.

بهزاد گلشایی

دانشجوی دکترای بایومدیکال انجیرینگ دانشگاه دوک، دورهام، کارولینای شمالی
به منظور تحقیقات بر روی خواص مکانیکی سلولهای سرطانی در با فاند وزارت علوم آلمان در سال ۲۰۱۷ به این کشور سفر کردم. بعدها به واسطه مهاجرت گروهمان به دانشگاه دوک، ادامه تحقیقاتم را در این دانشگاه پیگیری می کنم. خوشحالم که از سال ۲۰۱۹ در جمع ایرانیان مهربان کارولینای شمالی پذیرفته شده ام. در ایران مدتی در نشریات دانشجویی و بعدها در برخی از مجلات، به نوشتن مشغول بودم.

که فلان ملت میخواد سهمشو از آمریکا بگیره و تو مثل یه بچه یتیمی حتی کشور خودتم قبولت نداره، دستت به هیچ جا بند نباشه تا از حقوق دفاع کنه. منم مثل تو ام مال اینجا نیستم. منم به پدر و مادرم که از من می پرسن کی برمیگردی تا بینمیت نمی تونم تاریخ دقیقی بدم چون دست من نیست. منم مثل تو کسی رو ندارم که ازم تو مواقع سختی حمایت کنه. اما من اگه تو رو بینم بهت لبخند میزنم چون شنیدن کلمات فارسی هزاران کیلومتر دورتر از مرزهای کشورم زیباترین آهنگ دنیاست. من اومدم که یه زندگی راحت داشته باشم مثل تو کاری به سیاست ندارم. برای من لبخند پدر و مادرم و هموطنان وقتی خبر موفقیتهای من رو می شنوند کافیه. امیدوارم روزی بتونم به یه چایی گرم دعوت کنم ولی تا اون موقع نگاه گرم تو میتونه به من توان و انرژی بده. به امید روزی که کنار هم برای موفقیتهای هم دیگه خوشحال باشیم و لحظه تحویل سال رو بهم تبریک بگیم.

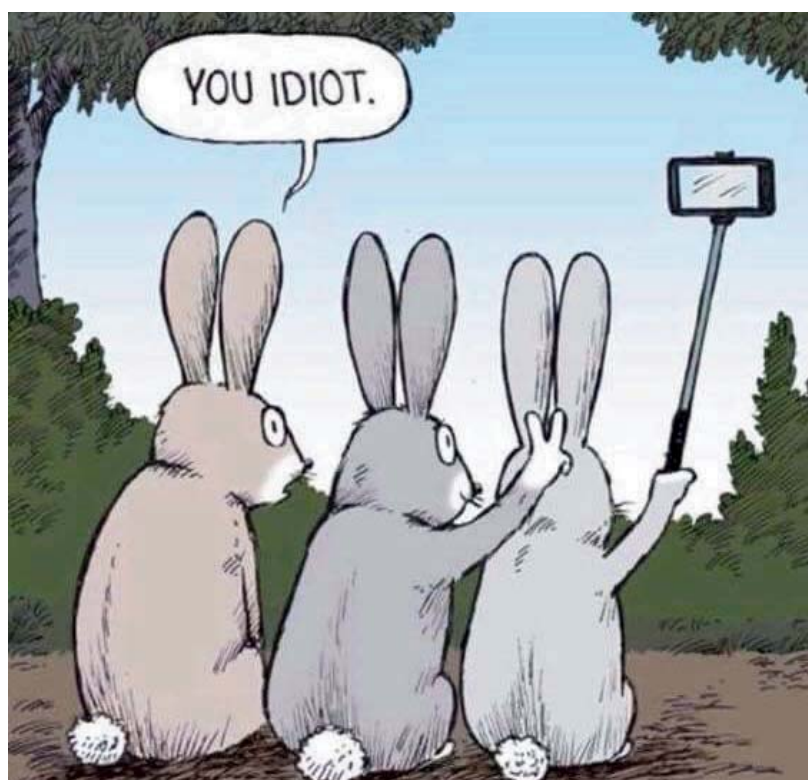
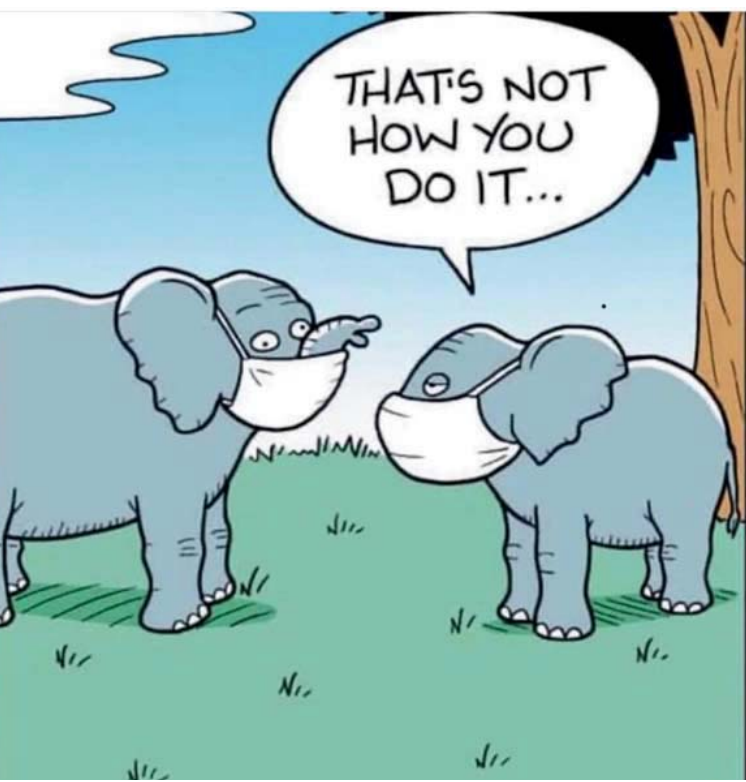
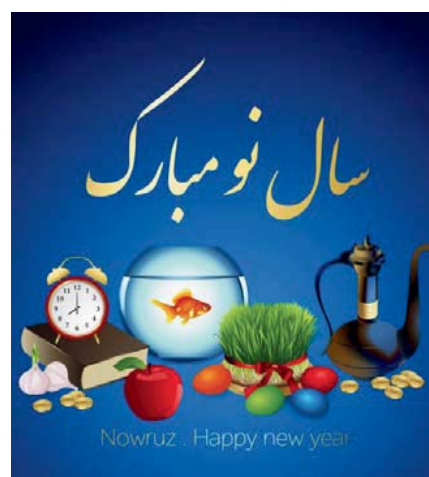
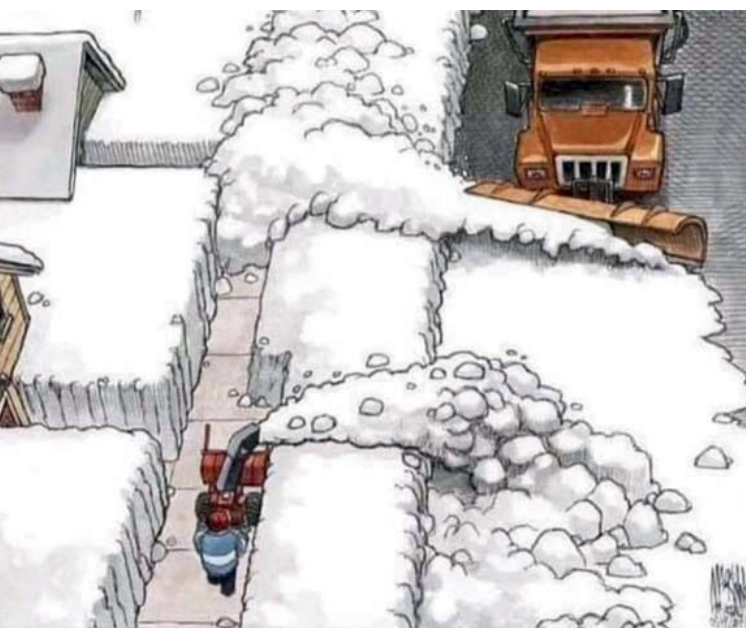

این روزها که به روشهای مختلف فشار به هموطنان ایرانیتم تو سراسر دنیا زیاد میشه، احساس دوری از وطن بیشتری میکنم. به خصوص وقتی که از جانب هموطنانم این ور دنیا هم با برچسبهای مختلف مورد قضاوت قرار میگیرم. قضاوتی که هنوز نمی تونم مفهومش رو درک کنم. هم وطن منم مثل تو از کشورم، از خاکم دور موندم و هر روز از پنجره گوشیم به خونم، به پدر مادر سلام میکنم. شبها مثل تو، تو کوچه پس کوچه های خاطرات بچگیم قدم میزنم و با بوی نون سنگک تازه و چایی تازه دم مامان مست میشم. شاید من نتونم تصویری که تو اول انقلاب از دگرگونیش دیدی رو حس کنم ولی منم زیر بمباران هواپیماهای عراقی بزرگ شدم. تو صف گوشت و مرغ کوپنی قد کشیدم و خودم رو روی نمیکتهای چهار نفره مدرسه به زور در کنار هم کلاسیهام جا کردم تا نصف بدنم از روی نیمکت بیرون نزنه. تو دورانی که همه هیچی نداشتند با لباسهای نو دم عید کلی ذوق می کردم. تو ایام کنکور بعد از اینکه با کلی سهمیه جنگیدم تونستم یه نیمکت خالی تو یکی از بهترین دانشگاه های ایران پیدا کنم. شاید باورت نشه ولی من تو شرایطی دانشم رو به استادها مطرح خارج کشور ارائه دادم که حتی دسترسی به خیلی از سایتها ساده برام فیلتر بود و یا دانشگاهمون پول اشتراک مجلات خارجی رو نداشت. شاید باورت نشه ولی بعد از ارشدم کارهای مختلفی کردم تا بتونم مدارک زبان مورد نیاز ثبت نام تو دانشگاه های مختلف کشورهای دیگه رو جور کنم و وقتی با پذیرش همراه با فاند از طریق دانشگاه موافقت شد عزا گرفتم که حالا چطور میخوام ویزای آمریکا رو بگیرم. نمی دونم پی برخورد بد مامورهای بد اخلاق سفارت به تنت خورده یا نه ولی وقتی به عنوان دانشجوی بر گزیده در بسیاری از دانشگاه های دنیا شناخته میشی و میخوایی بیایی تا ایده هات رو تو با شرکتهای مهم فناوری اطلاعات و یا دانشگاه های رده بالای آمریکا به اشتراک بذاری، سخته که باهات مثل یه تروریست برخورد کنند. میدونم که تو هم سنگینی هواپیما وقتی که داره از زمین ایران کنده میشه رو حس کردی ولی نمی دونم وقتی وارد فرودگاه شدی چقدر از اینکه از همون جا برگردوننت ترسیدی. دست آخر حتما میدونی تظاهر به اینکه چقدر خوشحالی با اینکه کلی مشکلات داری وقتی داری با خونه صحبت میکنی حتما میدونی چیه؟ از اینکه هرچیزی اسنادت خواست رو باید انجام بدی و زیر بدترین برخوردها بری تا مبادا حقوق قطع نشه و از اون ورم هر روز تنت بابت قوانین مهاجرت بلرزه

صفحه کودکان

چشم چشم دو ابرو
دماغ و دهن یه گردو
حالا بذار دوتا گوش
موهاش نشه فراموش
چوب چوب یه گردن
این هم که گردی تن
دست دست دوتا پا
انگشته‌ها، جورابها
ببین چقدر قشنگه
حیف که بدون رنگه

✨ We are working on the New Phase at our Cultural Center, need your help!!! ✨

گفتگوی مجازی با اعضای کانون

فرازه پورشریعتی

از زمان بروز همه‌گیری ویروس کورونا، گردهمایی و رویدادها ی ما، مانند بسیاری از سازمانهای دیگر متوقف شد، ولی ما در کانون در جستجوی راهی برای حفظ همبستگی با اعضای خود بودیم و می‌خواستیم که آنها را همچنان در جریان اخبار کانون بگذاریم.

من سعی کردم خود را با «نرمال جدید» سازگار کنم و روش ارتباطاتی جدیدی با اعضای جامعه ایرانی پیدا کنم. ارسال فیلم و انجام مصاحبه‌های زنده در فیس‌بوک به نظر بهترین راه حل می‌رسید. اولین ویدیویی که من در فیس‌بوک ارسال کردم در تاریخ ۶ آوریل ۲۰۲۰ بود که ما در آن زمان در حال خرید مرکز فرهنگی بودیم. از آن زمان، من سعی کرده‌ام از پیشرفتهایمان در مورد خرید خانه ایران و رویدادهایی که از هم اکنون می‌توانیم در آنجا داشته باشیم، و همچنین مصاحبه با افرادی که در پیشبرد کانون نقش مهمی بازی می‌کنند، صحبت کنم و آگاهی‌دوستان و عزیزان را در این مورد افزایش دهم. هدف از این فیلم‌ها و مصاحبه‌ها در فضای مجازی علاوه بر آگاهی‌دوستان و اعضای جامعه، سرگرمی و آموزنده بودن این برنامه‌ها هم بوده است. این فیلم‌ها و مصاحبه‌ها با استقبال بسیار خوبی روبرو شده‌اند. اشتیاق من این است که وابستگی میان اعضای جامعه ایرانی را استوارتر کنم و تلاش‌م این است که این روند گفت و شنود یکی از روش‌های جدید و دائمی برای پیشبرد تماس و ارتباط انجمن فرهنگی با جامعه ایرانی کارولینای شمالی بشود.

ra Pourshariati

Mr. & Ms. Mahoutchian

ra Pourshariati

Mr. David Thoenen

Real Estate and More!
Dr. Reza Jafari
919-604-0808

مشاوره رایگان خرید و فروش املاک با

مشاور

By: Haleh Byrne

Iraj Shammas Isfahani was born in Isfahan, Iran to eight brothers and sisters. He was the son of Akbar and Robabeh. At age 16, he went to Abadan to the Oil University majoring in Oil Engineering, and worked for the National Iranian Oil Company for 30 years. While working at the NIOC he met his future wife, Manijeh Nayeri, during one of his evenings out at the Oil Club's movie nights.

He was an avid Tar player and knew a great deal about the Persian Dastgah, and classical Persian music. In addition, he was a Persian Literary Scholar, and a collector of matches, stamps, and coins.

He later moved to Tehran to work at the Oil Ministry Headquarters as a consulting Engineer. He was enthusiastic and the life of the party; wherever he went jokes and poetry were sure to follow. Iraj, even as he grew older, was youthful at heart.

After retiring from the National Iranian Oil Company, he and Manijeh immigrated to Raleigh, NC USA to be with their children. He and his wife had the courage to move to a new land and were strong enough to establish a new life and vision to excel in their new home. However, they never stopped loving their roots of Persian people and culture. Iraj was one of the main founders of the Iranian Kanoon where he established the mission and vision of Kanoon in North Carolina. Meanwhile, his career took to a different direction. Iraj and his wife opened a restaurant called "Lunch Box Deli" where they worked for 27 years together until they sold the business due to his stroke in 2019. He passed away peacefully in his home with family on January 26, 2021. He is survived by his wife Manijeh, children; Haleh and Shahab, grandson; Bijan, close family; Tim and Jordan.

Due to the current pandemic, Iraj's family will hold a celebration of his memory and life in late spring.

در عرض چند ماه گذشته، جامعه ما تعداد زیادی از دوستان و وابستگان خود را از دست داده است. متأسفانه، به علت محدودیتهایی که همه گیری ویروس کورونا ایجاد کرده است نتوانسته ایم مراسم یاد بود و بزرگداشت این عزیزان را برگزار کنیم. یکی از این دوستان، آقای ایرج شماس، از بنیانگذاران مرکز فرهنگی ایرانیان در کارولینای شمالی می باشد.

آقای شماس در اصفهان با ۷ خواهر و برادرش بزرگ شد. او در دانشکده نفت آبادان در رشته مهندسی نفت تحصیل نمود. بعد از ۳۰ سال کار در شرکت ملی نفت ایران با همسرش خانم منیژه نیری و فرزندانشان شهاب و هاله راهی آمریکا شدند و به رالی نقل مکان نمودند. او در سرزمین جدید، زندگی تازه و مسیر حرفه ای دیگری را آغاز نمود و به مدت ۲۷ سال، به همراهی منیژه، رستوران پر طرفدار «لانچ باکس دلی» را اداره کردند. ولی بهترین خاطره ای که آقای شماس در ما بجای گذاشت عشق و علاقه فراوانش به ادبیات و شعر فارسی، و تسلطش به موسیقی سنتی ایرانی می باشد. او کتابهای زیادی را جمع آوری کرد و تعداد زیادی از این کتابها را به کتابخانه مطالعات ایرانی دانشگاه یو.ان.سی در چپل هیل اهدا نمود.

آنچه که من از او به یاد دارم شخصیت برجسته ای است که همیشه شعری در جیبش داشت که به مناسبت های مختلف میخواند و لبخند گرمی که چهره اش را فرا می گرفت.

ما زندگی پر ثمر و ارزشمند او را گرامی میداریم.

روحشان شاد.

Electoral College

کتابخانه کنگره

With elections behind us, we can explore the meaning of “Electoral College”, a phrase commonly used during the US presidential elections. In all U.S. elections, candidates are elected directly by popular vote. But the president and vice president are not elected directly by citizens. Instead, they are chosen by “electors” through a process called the Electoral College. The Founding Fathers established it in the Constitution, as a compromise between the election of the President by a vote in Congress and election of the President by a popular vote of qualified citizens.

Electoral votes are allocated among the States based on the Census. Every State is allocated a number of votes equal to the number of senators and representatives in its U.S. Congressional delegation—two votes for its sen-

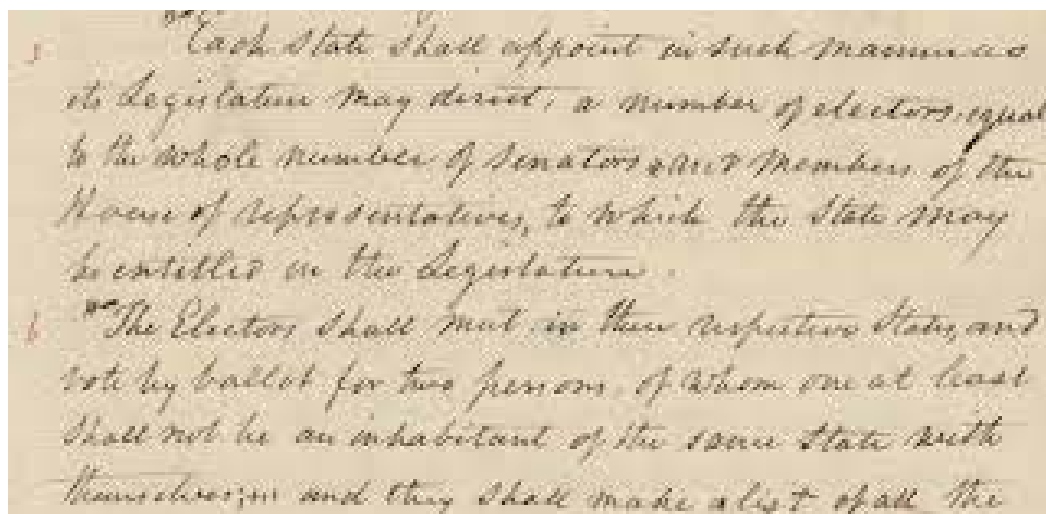
ators in the U.S. Senate plus a number of votes equal to the number of its Congressional districts. For example, North Carolina has 13 congressional districts each represented by a member of United States House of Representative. Each state has two senators. As a result, North Carolina has 15 electors. (After the 2000 Census, the number of North Carolina seats was increased from 12 to 13 due to the state's increase in population.) The District of Columbia is allocated three electors and treated like a state for purposes of the Electoral College.

Each State decides how to appoint its electors. Currently all states use the popular vote results from the November general election, to decide which political party chooses the individuals who are appointed as electors. A candidate needs at least 270 electors-more than half of all electors-to win the presidential election.

There were no political parties in 1787. The drafters of the Constitution assumed that electors would vote according to their individual discretion, not the dictates of a state or national party. Today, most electors are bound to vote for their party's candidate. According to the Constitution, if no single candidate wins a majority of the electoral votes, the decision goes to the House, where each state gets one vote. So why does the Electoral College still exist, despite its contentious origins and awkward fit with modern politics? The party in power typically benefits from the exis-

اخیرا کتابخانه کنگره آمریکا، مجموعه بسیار جالبی از کتاب‌های خطی نفیس فارسی را برای مشاهده آنلاین و دانلود، در وبسایت خود قرار داده است. بیشتر ما، هرگز این امکان را نداشته‌ایم که یک کتاب خطی با ارزش با آن نگارگری‌ها، تذهیب‌ها و صحافی‌ها را ورق بزنیم. اما اکنون می‌توانیم تعداد قابل توجهی از آنها را دانلود کنیم، در خطاطی و معانی و رنگ‌ها و شکل‌های آن غرق شویم و لذت ببریم. انجام این پروژه سه سال طول کشیده تا این مجموعه فراهم شود و در گام نخست ۱۷۰ اثر، دیجیتال شده‌اند و در مراحل بعدی حداقل ۶۰۰ جلد سنگی و بعد کتاب‌های چاپ سری که در اروپا به فارسی چاپ شده‌اند به طور مجازی در اختیار عموم قرار خواهد گرفت.

مثنوی معنوی مولوی، خمسه نظامی گنجوی و شاهنامه فردوسی در میان این کتاب‌ها جلوه‌گری می‌کنند. از دیگر کتاب‌های مهم این مجموعه می‌توان به کتاب یوسف و زلیخا و کلیات سعدی اشاره کرد.

tence of the Electoral College, and the minority party has little chance of changing the system because a constitutional amendment requires a two-thirds supermajority in Congress plus ratification by three-fourths of the states. Each State's electoral votes are counted in a joint session of Congress on the 6th of January in the year following the meeting of the electors. Members of the House and Senate meet in the House Chamber to conduct the official count of electoral votes. The Vice President, as President of the Senate, presides over the count and announces the results of the vote. The President of the Senate then declares which persons, if any, have been elected President and Vice President of the United States.

Avenues and Streets

Definition of words in mailing addresses:

A **road** has no special qualifiers. It connects point A to point B.

A **street** connects buildings together, usually in a city, usually east to west, opposite of avenue.

An **avenue** runs north south. Avenues and streets may be used interchangeably for directions, usually having a median.

A **boulevard** is a street with trees down the middle or on both sides.

A **lane** is a narrow street usually lacking a median.

A **drive** is a private, winding road.

A **way** is a small out of the way road.

A **place** is a small road with a dead end.

A **court** usually ends in a cul-de-sac or similar little loop.

A **plaza** or square is usually a wide-open space.

You will teach them to fly,
but they will not fly your
flight. You will teach them to
dream, but they will not
dream your dream. You will
teach them to live, but they
will not live your life.
Nevertheless, in every flight,
in every life, in every dream,
the print of the way you
taught them will remain.

MOTHER TERESA

مشیرپور فاضل

SIAVASH POURFAZLI

Persian Musician & Calligrapher

(+1) 336 944 2923
siavashpourfazli@gmail.com

فروشگاه بین المللی کاسپین

Caspian Int'l Food Mart

2909 Brentwood Rd, Raleigh, NC 27604

919-954-0029

کلیه وسایل هفت سین و انواع شیرینیجات به اضافه تعداد زیادی اجناس
ایرانی جدید که اخیراً دریافت شده در فروشگاه موجود می باشد.

سال نو و عید نوروز مبارک

PROPERTY MANAGEMENT SERVICES

Where clients
come first

CREC|Properties

Marketing • Tenant Screening • Routine Maintenance
Tenant Disputes • Legal Compliance • Accounting

Serving Chapel Hill, Durham, Cary and Raleigh

Faye Kamrani, Realtor

919.619.3609 | crec-properties.com

FLAME KABOB

www.flamekabob.com

7961 Skyland Ridge Parkway, Suite 110, Raleigh, NC 27617

(919) 596-2525

Now you can buy your favorite foods

 FRESH & FROZEN

and enjoy it at home with friends and family!

● **ICE CREAM**

● **FALOODEH**

● **FRIED EGGPLANT**

● **KOOBIDEH KABOB "BEEF"**

● **KOOBIDEH KABOB "CHICKEN"**

● **HALEEM**

● **CUTLET**

● **GHORMEH SABZI STEW**

● **GHAYMEH STEW**

● **FESENJOON STEW**

AND MANY
MORE!!

order
online

Shahla Rezvani

Broker,
REALTOR, GRI,
CNIS, CNMS,
ESA

شهلا رضوانی

27 Years of Accomplished Service

Top 1% of Coldwell Banker's 92,000 Real Estate Brokers Worldwide

مشاور مورد اعتماد شما در خرید و فروش املاک مسکونی و تجاری در سراسر
کارولینای شمالی

پارو پاور شما تا آخرین مرحله با بیست و هفت سال سابقه درخشان

Shahla's contributions to Coldwell Banker Howard Perry and Walston over the years have been substantial, to say the least. Her performance year after year has positioned her not only as one of the top agents in the state, but among the top agents in the country. She was inducted into the Coldwell Banker Hall of Fame in 2010 and has achieved the International President's Premier ranking, which is only held by the top 1% of Coldwell Banker's 92,000 agents worldwide. Shahla is a leader in our organization, and is held in the highest esteem by her colleagues and coworkers. She has been an integral force in our success since 1994, and we continue to be honored and grateful that she is a part of our team. *Don Walston, Founder and Chairman, Coldwell Banker Howard Perry and Walston*

Rezvanis@hpw.com | 919-960-6302 | www.ShahlaRezvani.com

1600 East Franklin Street | Chapel Hill, NC | 27514